

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

In interiorul ziarului:

- Viața de partid: C. Mantu — Ca lumina ochilor (pag. 2-a).
- I. Purcaru, V. Negru — Necunoscutul de la palat (pag. 2-a).
- H. Lițan — Fumează cosurile pe malurile Argeșului (pag. 3-a).
- T. Popovici — Bătaia (pag. 3-a).
- I. Dumitriu — Calitatea fotbalului nostru poate fi îmbunătățită (pag. 4-a).

ANUL XXVII Nr. 4087

Sîmbătă 14 decembrie 1957

6 PAGINI — 30 BANI

Conferințele raionale și orașenești de partid

În întreaga țară se desfășoară conferințele raionale și orașenești de partid pentru dări de seamă și alegeri. Expresie a democrației interne de partid, aceste conferințe au loc, potrivit prevederilor Statutului P.M.R., în fiecare an. De activitatea comitetelor raionale și orașenești de partid, de felul cum ele ajută și îndrumă organizațiile de bază — pe care le conduc în mod direct — de felul cum organizează și conduc munca politică în rândurile maselor largi de oameni ai muncii, depinde în mare măsură înfăptuirea la timp și în bune condiții a hotărârilor partidului și guvernului.

Sarcini noi, de o deosebită însemnătate au stat în acest an în fața comitetelor raionale și orașenești de partid. Hotărârile plenare din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R., Rezoluția plenarei din iunie—iulie a.c., precum și măsurile luate pentru îmbunătățirea structurii organizatorice a comitetelor raionale și orașenești de partid au contribuit ca nivelul întregii activități de partid să fie ridicat pe o treaptă superioară.

La conferința de partid — organul superior al organizației de partid raionale sau orașenești — comitetul raional sau orașenești de partid dă socotă de activitatea depusă în cursul unui an de zile. Delegații la conferință, reprezentanți ai comunităților din întregul raion sau oraș, trebuie să analizeze, în spiritul unei înalte exigențe, problemele cele mai importante și mai actuale privind dezvoltarea economică și social-culturală a raionului sau orașului; să analizeze cu spirit de răspundere activitatea, metodele și stilul de muncă al comitetelor raionale și orașenești de partid și al aparatului acestora, cum se ocupă de selecționarea și educarea cadrelor, cum controlează activitatea cadrelor cu muncă de răspundere etc.

Conferințele raionale și orașenești de partid care au avut loc pînă acum s-au desfășurat, în majoritatea lor, la un nivel superior celor de anul trecut. Dările de seamă au fost mai bine întocmite, au cuprins problemele cele mai importante și au analizat metodele și stilul de muncă al organelor și organizațiilor de partid. Cu mici excepții, dările de seamă au fost străbătute de un puternic spirit critic și autocritic. Participarea masivă la discuții, diversitatea și profunzimea problemelor analizate, au demonstrat creșterea nivelului ideologic și a maturității politice a membrilor de partid, dezvoltarea spiritului lor de răspundere față de aplicarea în viață a liniei politice a partidului, a hotărârilor partidului și guvernului. Demnă remarcă este și faptul că în majoritatea conferințelor raionale și orașenești de partid, delegații au acordat atenție cuvenită muncii desfășurate pentru întărirea rîndurilor partidului și îmbunătățirea compoziției sale sociale.

Conferințele orașenești și raionale de partid au acordat o mare însemnătate muncii politico-organizatorice desfășurate de organele și organizațiile de partid pentru îndeplinirea planului de producție în industrie, transport, construcții etc. La conferințele orașenești de partid Ploiești și Reșița, de pildă, delegații au apreciat ca pozitivă munca depusă de organele și organizațiile de partid pentru asigurarea producției, stimularea inițiativelor acestora printr-o mai bună organizare a întrecerii socialiste și a constănturii de producție.

În majoritatea conferințelor s-a apreciat ca just faptul că în timpul experimentării și aplicării sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii, organele și organizațiile de partid și-au îndreptat mai mult atenția spre creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității producției și mai buna folosire a mașinilor și materialelor prime, cât au manifestat mai multă grijă pentru condițiile de muncă și de trai ale oamenilor muncii.

În majoritatea conferințelor de partid din raioanele agricole a fost analizată pe larg munca comitetelor raionale și a organizațiilor de bază pentru întărirea continuă a sectorului socialist al agriculturii, preocuparea lor pentru promovarea de cadre bine pregătite în conducerea unităților agricole socialiste, ajutorul pe care comitetele raionale de partid l-au dat organizațiilor de bază în lupta pentru sporirea continuă a producției agricole vegetale și animale.

Merită subliniat faptul că tovarășii care au luat cuvîntul la conferințele raionale de partid Negru Vodă, Slobozia au dat multă atenție problemelor legate de întărirea economico-organizatorică a unităților agricole socialiste, iar la conferințele Corabia, Rupea, Hirliu, Singitorgiu de Pădure etc., s-a dat atenție muncii politice pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Conferințele raionale de partid trebuie să analizeze mai amănunțit cum au muncit organele și organizațiile de partid pentru a desfășura o largă activitate ideologică. Organizarea și conținutul muncii politice de masă, activitatea desfășurată de organizații din întreprinderile de la sate, în vederea explicării și popularizării în rândurile oamenilor muncii a hotărârilor partidului și guvernului și mobilizării acestora la înfăptuirea politicii partidului, la realizarea unor lucrări gospodărești și social-culturale, explicarea cauzelor unor greutăți și lipsuri trecătoare și a căilor de învingere a acestora, sînt probleme care trebuie să stea în atenția conferințelor raionale și orașenești de partid. În dările de seamă și în discuții e necesar să-și găsească locul asemenea probleme importante: activitatea culturală de masă în întreprin-

deri și la sate, propaganda prin lecții, conferințe și participarea cadrelor cu muncă de răspundere la munca de propagandă, activitatea instituțiilor de știință și cultură, acțiunile desfășurate pentru educarea patriotică a oamenilor muncii, buna desfășurare și conținutul învățămîntului de partid și de stat, felul cum se face popularizarea unor importante documente de partid și de stat, informarea oamenilor muncii asupra evenimentelor internaționale.

Conferințele raionale și orașenești de partid au acordat multă atenție felului cum au fost aplicate măsurile cu privire la îmbunătățirea structurii organizatorice a comitetelor raionale și orașenești de partid. În lumina acestor măsuri, delegații la conferințele de partid Mediaș, Teleajen, Beceni au analizat cu mult spirit de răspundere ce au făcut comitetele raionale și orașenești de partid pentru mutarea centrului de greutate al întregii munci de partid în organizațiile de bază, în mijlocul maselor de oameni ai muncii. Numeroși delegați, de pildă la conferințele orașenești de partid Brăila și Oradea, la conferința raională de partid Slobozia, au subliniat în mod just că aplicarea măsurilor cu privire la îmbunătățirea structurii organizatorice a comitetelor raionale și orașenești de partid a creat condiții pentru o îndrumare mai bună a organizațiilor de bază, pentru un control mai sistematic și ajutor în îndeplinirea hotărârilor, pentru întărirea legăturii directe, ne mijlocite a secretarilor, membrilor birourilor și a tuturor membrilor aleși ai comitetului cu organizațiile de bază, cu oamenii muncii. Delegații au analizat stilul și metodele de muncă ale comitetelor raionale și orașenești de partid, au apreciat în ce măsură au fost folosite aceste posibilități pentru îmbunătățirea muncii de partid, ce lipsuri există și au propus măsuri pentru înlăturarea lor.

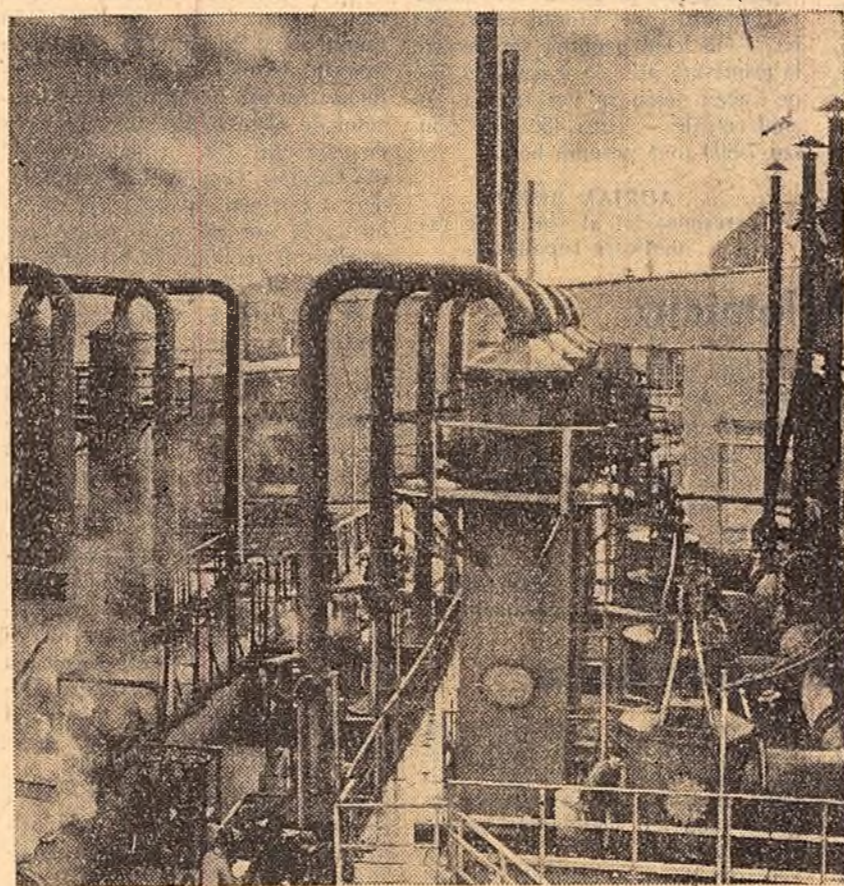
Au procedat bine acei delegați care în cadrul conferințelor orașenești de partid Turnu-Severin și Sibiu au criticat pe uni activități cu muncă de răspundere pentru faptul că au o slabă legătură cu organizațiile de bază, cu masele de oameni ai muncii, nu se ocupă de pregătirea instruirii teritoriale și de instruirea birourilor organizațiilor de bază.

Cu toate acestea se constată că unele conferințe raionale și orașenești de partid nu se desfășoară la nivel satisfăcător. La conferințele orașenești de partid Sibiu și Roman, de pildă, dîndu-se atenție problemelor de producție, lucru just de altfel, s-a neglijat aproape complet asemenea probleme importante ale muncii interne de partid: cum este respectată democrația internă de partid, ce se face pentru întărirea disciplinei de partid și de stat, pentru aplicarea consecventă a principiului muncii colective, imbinat cu întărirea răspunderii personale pentru îndeplinirea sarcinilor, ce se face pentru întărirea legăturilor cu masele, cum este folosită și stimulată critica și autocritica, ce se face pentru combaterea influenței ideologice duse-mane și pentru dezvoltarea vigilenței revoluționare etc. Și mai de criticat este tendința — manifestată, chiar și la unele conferințe desfășurate în general bine, de pildă Oradea și Negru Vodă — de a se trece cu ușurință, atît în darea de seamă, cît și în discuții peste problemele legate de conținutul muncii ideologice, învățămînt de partid, muncă culturală de masă etc.

Veghind la respectarea democrației interne de partid, conferințele raionale și orașenești de partid trebuie să fie un exemplu de folosire a autocriticii și criticii principiale, îndreptate spre îmbunătățirea muncii în toate domeniile de activitate. Discuțiile propuneri de candidații pentru comitetul raional sau orașenești, delegații la conferințe să ceară cadrelor de partid să cunoască bine problemele economice și culturale din sectorul lor de activitate, să fină seama de sensibilitățile oamenilor muncii și să aibă grijă de nevoile lor, să combată pe gîtuilor criticii și să apere pe cei persecutați pentru critică, să fie legați de mase, capabili să conducă în mod concret și să aplice în munca de partid metodele leniniste de conducere.

Un număr de 45 de întreprinderi industriale și cooperative meșteșugărești din regiunea Cluj au realizat înainte de termen planul anual de producție.

Paralel cu realizarea planului de producție s-au îndeplinit și multe din prevederile contractelor colective de la uzinele „Carbochim”, de pildă, s-au dat în folosință o polițică, o cantină și o sală de spectacole. De asemenea pentru muncitorii întreprinderii miniere Baia de Arieș și Șoreca, uzinelor „Unirea” și „Technofrig” s-au construit noi blocuri de locuințe.

An de an, prin intrarea în funcțiune a unor noi agregate și instalații moderne, crește puterea industriei noastre siderurgice. La Galați, bunăoară, continuă cu succes construcția laminorului „Nicolae Cristea”, unitate care parțial a și intrat în funcțiune. Cuptoarele laminorului folosesc drept combustibil gazele provenite din arderea prafului de cocs realizîndu-se astfel importante economii.

In cliseu: Stajia de gazogene a noului laminor.

(Foto: GH. VINTILA)

1947 IN CINTEA ANIVERSARII REPUBLICII 1957

ȘI-AU ÎNDEPLINIT PLANUL ANUAL

MINISTERUL INDUSTRIEI GRELE

■ Siderurgii au dat în plus: 18.300 tone fontă ■ 34.800 tone oțel
■ 25.600 tone laminate ■ In cinci luni — economii de 7.922.000 lei

În împlinirea celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii, Ministerul Industriei Grele a îndeplinit planul anual la producția globală cu 22 de zile înainte de termen.

Industria siderurgică a realizat planul producției globale și marfă încă de la 6 decembrie, în dorința de a da patriei cît mai mult metal, colectivele din acest sector au produs în primele 11 luni ale anului 18.300 tone fontă, 34.800 tone oțel și 25.600 tone laminate peste planul la zi. Un stimulente puternic în munca lor l-a constituit experimentarea măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare a muncii. Cele peste 1.000 de propuneri de măsuri tehnico-organizatorice făcute în perioada experimentării au dus la obținerea, în decurs de cinci luni, a unor economii de 7.922.000 lei.

Constructorii de mașini, care au îndeplinit planul

anual al producției globale la data de 8 decembrie, au executat anul acesta noi tipuri de mașini și utilaje necesare înzestrării tehnice a economiei naționale.

Printre întreprinderile care au îndeplinit planul producției globale înainte de termen se numără Combi-dinul metalurgic Reșița, Industria Sîrmei-Cluj, uzinele „Oțelul roșu”, „Ernst Thälmann”, „Steagul roșu”, „Tudor Vladimirescu”, Șantierul naval din Oltenița, Galați și Tr. Severin.

Oamenii muncii din industria grea încheie anul acesta cu realizări și în direcția îmbunătățirii condițiilor lor de viață. Între realizările sociale se numără noi creșe și grădinițe pentru copii, cantine și 586 de apartamente.

(Agerpres)

IN CONTUL ANULUI VIITOR

Un număr de 45 de întreprinderi industriale și cooperative meșteșugărești din regiunea Cluj au realizat înainte de termen planul anual de producție.

Paralel cu realizarea planului de producție s-au îndeplinit și multe din prevederile contractelor colective de la uzinele „Carbochim”, de pildă, s-au dat în folosință o polițică, o cantină și o sală de spectacole. De asemenea pentru muncitorii întreprinderii miniere Baia de Arieș și Șoreca, uzinelor „Unirea” și „Technofrig” s-au construit noi blocuri de locuințe.

...Și întreprinderile din regiunea STALIN

ORAȘUL STALIN (coresp. „Știința”) — Muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile regiunii Stalin împlinesc cea de-a 10-a aniversare a proclamării republicii cu realizări deosebite în muncă. Industria regiunii Stalin a reușit să-și îndeplinească sarcinile anuale de plan pe 1957 cu 20 zile înainte de termen. În frunte se află întreprinderile din industria grea, care și-au realizat planul anual încă la data 1 decembrie. Pînă la 30 noiembrie întreprinderile din regiune au realizat beneficii peste plan de 92 milioane lei. În peste 40 de țări au fost exportate în acest an produsele unor fabrici și uzine.

Succesele obținute se datoresc în bună parte muncii însușite depuse de muncitorii în întrecerea socialistă sub îndrumarea organizațiilor de partid, introducerea și extinderea pe scară mai largă a tehnicii noi. În cursul acestui an au luat o mai mare extindere procedeele tehnologice noi. Prin călirea pieselor cu ajutorul curenilor de înaltă frecvență, turnarea în coji de bachelită, folosirea emulsiilor la prepararea pămînturilor în turnătorii, uscarea cu ajutorul razelor infraroșii etc. productivitatea muncii a crescut simțitor.

Pentru oamenii muncii din întreprinderi s-au construit cîteva zeci de blocuri, precum și locuințe individuale. Muncitorii și tehnicienii de la „Electroprecizia”, de pildă, au primit un club și o cantină nouă, cei de la Combinatul chimic „I. V. Stalin” mai multe blocuri, o creșă, o școală și o fabrică de piine.

Gospodăria colectivă — izvor de belșug

CRAIOVA (coresp. „Știința”) — În anul acesta, colectivitățile din Fărcașele, raionul Caracal, au muncit cu harnicie obținînd recolte bogate. La grîu, de pildă, au obținut o producție medie de 2000 kg. la ha., la porumbul hibrid — 6000 kg. la ha., iar la porumbul obișnuit — 3000 kg. la ha.

După ce au valorificat pe bază de contract o parte din produse și au pus deoparte fondurile prevăzute de statut, colectivitățile au trecut la împărțirea veniturilor. Pentru cele 33 zile-muncă, făcute în cursul anului, colectivitățile. Oprea Petre a primit 1652 kg. grîu, 1565 kg. porumb, 626 kg. cartofi, 46 kg. zahăr etc. precum și 1565 lei.

Din veniturile obținute prin muncă în gospodăria colectivă, mulți colectiviști și-au construit case noi, și-au cumpărat vaci cu lapte, etc.

(Foto: M. CIOC)

Nota adresată de guvernul U.R.S.S. guvernelor statelor membre ale O.N.U.

Importante propuneri pentru preîntîmpinarea războiului, îmbunătățirea relațiilor dintre state, dezvoltarea colaborării prietenești între popoare

Textul notei adresate guvernului R. P. Romine

Guvernul U.R.S.S. a transmis guvernului R. P. Romine, prin intermediul ambasadorului R. P. Romine la Moscova, următoarea notă:

Guvernul sovietic, profund îngrijorat de actuala stare a relațiilor internaționale, consideră de datoria sa să atragă atenția guvernului Republicii Populare Romine asupra faptului că în prezent, datorită acțiunilor întreprinse de grupul de state membre ale Organizației Pactului Atlanticului de Nord (N.A.T.O.), crește simțitor primejdia dezlănțuirii unui nou război în care să fie folosită arma nucleară și, în această ordine de idei, vrea să sublinieze necesitatea de a se lua imediat măsuri pentru preîntîmpinarea războiului și îmbunătățirea relațiilor dintre state.

Guvernul sovietic pornește de la premiza că în condițiile actuale fiecare guvern este răspundător nu numai pentru soarta poporului țării sale, ci într-o anumită măsură și pentru soarta păcii în întreaga lume, și de aceea nu poate rămîne indiferent în fața agravării actuale a situației internaționale. Dacă, din nefericire pentru omenire, lumea va fi atrasă într-un nou război, nici un stat nu se va putea simți în siguranță. În acest caz, incendiul unui război nuclear și cu rachete ar aduce desigur tuturor popoarelor nenunțate nenorociri, ale căror consecințe le-ar resimți multe generații.

Guvernul sovietic se adresează guvernelor tuturor țărilor membre ale Organizației Națiunilor Unite, de aceeași natură și trebuie să-și dea aportul la cauza comună a menținerii păcii și securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U.

El întreprinde acest act avînd în vedere că în prezent evenimentele internaționale tind în mod evident să evolueze într-o direcție primejioasă. După cum rezultă din declarațiile unor oameni politici și conducători militari ai țărilor organizației Pactului Atlanticului de Nord, la sesiunea Consiliului N.A.T.O., convocată pentru decembrie a.c., la care vor participa șefii guvernelor statelor membre ale acestui bloc, se vor stabili căi și mijloace pentru intensificarea continuă a cursei înarmărilor, se vor elabora noi planuri militare strategice prevăzînd folosirea largă a armei atomice și cu hidrogen. Totodată, se proiectează să se transforme te-

ritorul unor țări membre ale N.A.T.O. în baze pentru stocarea de arme nucleare și arme rachetă americane.

Nu se face un secret din faptul că se urmărește de asemenea accelerarea procesului de militarizare a Germaniei occidentale, folosirea la maximum a potențialului industriei de război în cadrul planurilor militare ale N.A.T.O., înzestrarea armatei vest-germane cu arma nucleară și crearea posibilității ca Republica Federală Germană să organizeze ea însăși producția acestei arme. Dar aceasta înseamnă a pune o armă de exterminare în masă la dispoziția unui stat care nu-și ascunde dorința ca pe continentul european să intervină modificări teritoriale și al cărui guvern refuză în mod demonstrativ să stabilească relații normale cu o serie de state din Europa și Asia.

Pentru a masea adevăratul fond al actualului intensificării a pregătirilor militare ale unor puteri occidentale, a fost inventată așa-numita „doctrină a interdependenței” țărilor membre ale N.A.T.O., proclamată în cadrul recentei conferințe de la Washington între președintele S.U.A. și primul ministru al Marii Britanii. Această „doctrină” dovedește intenția puterilor care au proclamat-o de a mobiliza toate resursele militare, științifice, economice și umane ale partenerilor lor din blocurile politico-militare, pentru intensificarea cursei înarmărilor și a pregătirilor în vederea unui război în care să fie folosită arma nucleară.

Guvernele S.U.A. și Marii Britanii au căzut de asemenea de acord să se sprijine reciproc în politica lor față de țările Orientului apropiat și mijlocii și fața de celelalte state ale Asiei și Africii. Astăzi nu se mai poate tăgădui că traducerea în viață a așa-numitei „doctrină Eisenhower”, care prevede amestecul fățiș al S.U.A. în treburile interne ale țărilor Orientului apropiat și mijlocii, a și făcut ca această regiune să devină unul din cele mai primejioase focare de încordare în relațiile internaționale. De fapt, această doctrină a devenit în prezent o doctrină „Eisenhower-Macmillan”.

Aceasta înseamnă că cele două puteri își unesc eforturile pentru a primi în comun năzuința creșterii și consolidării independenței naționale, pentru a-și asigura profitori mari, stoarse din exploatarea bogățiilor naturale ale țărilor Orientului apropiat și mijlocii de către monopolul și petrolifere străine.

Așa dar, se fac din nou încercări de a frîna procesul de eliberare a popoarelor Asiei și Africii de sub dependența și oprirarea străină.

Nu pot să nu provoace îngrijorări serioase și planurile guvernelor S.U.A. și Marii Britanii de a unifica, sub o formă sau alta, blocurile politico-militare create de ele în diferite părți ale lumii — N.A.T.O.,

(Continuare în pag. 5-a)

DECADA CULTURII NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE

— „Cîi ar fi îndrăznit să spere, în condițiile în care trăiau minoritățile din România de ieri, că vom avea Universitatea „Bolyai” la Cluj, Institutul medico-farmacologic, Institutul de artă dramatică cu limba de predare maghiară și Ansamblul Secuiesc de Stat la Tg. Mureș?”

Cele de mai sus sînt un fragment din articolul publicat în acest număr al ziarului nostru de un om de cultură maghiar din țara noastră. El exprimă satisfacția, bucuria pe care o simte fiecare om al muncii din rîndul naționalităților conlocuitoare aruncînd o privire, cu prietelul Decadei culturale naționalităților conlocuitoare, asupra drumului parcurs pe calea înfăptuirii culturii naționalității sale în Republica Populară Romînă.

Dezvoltarea culturii și științei întregii generații ale naționalităților conlocuitoare a fost finită în loc de inegalitatea economică și politică din timpul regimului burgeois-moșteresc, de lipsa școlilor de stat în limba minorităților, de lipsa oricărui sprijin material, ba mai mult, de pedicele puse publicațiilor, instituțiilor culturale și de artă. Pentru ca toate acestea să dispară, pentru a se putea înregistra într-o perioadă istorică relativ scurtă progrese care umesc și bucură, a trebuit să se petreacă o schimbare esențială: au trebuit răsturnate clasele exploatare, puterea de stat a trebuit să treacă în minile clasei muncitoare aliate cu țărănimea muncitoare. Conduși de partid, oamenii muncii au trecut la înfăptuirea politicii leniniste a partidului de egalitate politică deplină a tuturor naționalităților cu poporul romîn, de înflorire a culturii lor, de dezvoltare economică a regiunilor lăsate de regimul burgeois-moșteresc în adîncă inapoiere. În procesul muncii comune pentru construirea socialismului se cimentează frăția poporului romîn cu naționalitățile conlocuitoare; construirea socialismului este totodată principala condiție a dezvoltării culturale a naționalităților, creează condițiile materiale și morale necesare pătrunderii culturii în mase. În Constituția țării noastre, care constituie egalitatea în drepturi a naționalităților conlocuitoare cu poporul romîn, se prevede că în Republica Populară Romînă se asigură minorităților naționale folosirea limbii materne, învățămîntul de toate gradele, cărți, ziare și teatre în limba maternă.

Înfăptuind o asemenea politică, partidul și guvernul au atras de partea construcției socialiste tot ce era mai bun în vechea intelectualitate a naționalităților conlocuitoare, au asigurat formarea de cadre tinere în toate domeniile științei, artei, literaturii. Aceste cadre, vechi și noi, în sîrîmă unitate și au dezvoltat intelectualitatea romînă, au dezvoltat, înconjurată de dragoste și sprijinul întregului popor muncitor, cultura Republicii noastre, socialistă în conținut și națională în formă, o cultură străbătută de patriotism, de ideile

socialismului, ale prieteniei între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, între toate popoarele.

Cultura naționalităților conlocuitoare se dezvoltă, firește, nu pe loc gol. Regimul democrat-popular cultivă tradițiile progresiste ale fiecărei naționalități — ele formează patrimoniul comun al tradițiilor culturale ale țărilor noastre. Ca niciodată în trecut, sînt studiate figurile și valorificat critic operele oamenilor de știință, filozofilor, scriitorilor și artiștilor din trecutul naționalităților din țara noastră. Au apărut în tiraje mari clasici ai literaturii — ungare, germane, sîrbe, ucrainene etc. Recent au fost sîrbăritorii în întreaga țară Ady Endre și József Attila. Comune și școli poartă numele lui Arany János, Petőfi Sándor, Ady Endre, Bolyai László, Komáromy János. Cultivarea tradițiilor comune de luptă împotriva claselor exploatare, ale tradițiilor culturale comune contribuie la întărirea prieteniei între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare și lovește în cei care, denaturînd istoria, îndeamnă la izolarea națională și caută să slăbească solidaritatea, frăția noastră.

Fenomenul cel mai izbitor în dezvoltarea culturală a naționalităților este, poate, uriașul progres realizat în domeniul învățămîntului. O rețea în continuă creștere de școli de cultură generală, școli profesionale și tehnice în limba maternă asigură pregătirea de cadre din rîndul naționalităților conlocuitoare pentru toate domeniile construcției socialiste. În anul școlar 1956/57 au funcționat 3534 unități preșcolare și de cultură generală, cu 13.575 cadre didactice, în limbile maghiară, germană, idîș, sîrbă, rusă, ucraineană, slovacă, cehă, croată, polonă, bulgară, greacă, armeană, turcă, tătară. În același an au funcționat peste 101 școli profesionale și tehnice în limbile naționalităților conlocuitoare. Au mai fost create și o serie de instituții de învățămînt superior, cu limba de predare maghiară: Universitatea „Bolyai” din Cluj, cu o activitate rodnică de mulți ani, Institutul medico-farmacologic și cel de artă teatrală din Tg. Mureș, facultăți și secții la Institutele de agronomie, de artă plastică și la Conservatorul de muzică din Cluj. La Timșoara funcționează o școală pedagogică cu limba de predare sîrbă.

Cluburile și cîminele culturale, muzeele și bibliotecile și alte instituții servesc ridicării nivelului de cultură al maselor muncitoare din rîndul naționalităților. În București s-a deschis recent o casă de cultură germană; case de cultură maghiară și armeană funcționează aici mai de mult. Toate aceste instituții redescoperă deseori, valorifică și dezvoltă folclorul muzical și coregrafic al naționalităților și celelalte ramuri ale artei lor populare, asigură pătrunderea în rîndurile citi-

(Continuare în pag. 5-a, col. 1-3)

VIAȚA DE PARTID

CA LUMINA OCHILOR

Un val de amărăciune i-a umplut sufletul. Cu ochii duși adinc în fundul capului, Faier Dumitru a scotocit din nou toate buzunarele. Nu-i? Inimă-i bătea să-i spargă pleptul, ochii i se împăienjeniră de tot. A plecat de la uzină tăcut, îngândurat. Singur. Dincolo de Grozăvești l-a întâlnit pe Albu. Nu l-a răspuns la salut și nici n-a văzut cum tânărul se uita după bătrânul strungar să-i dea mersul voadă. Pe podul Bătrăb l-au trezit parcă răsunarea rădă și gravă a unei locomotive și imbrăncelile oamenilor grăbiți de care se izbea. Din nou și-a dus mîna la buzunarul hainei pipăind un loc știut numai de el. Degeaba. Un gând i-a străfulgerat mintea. Dacă Paulina, nevastă-sa, a căutat niscaivi bani? Nu, ea nu face așa ceva. O știe de cînd s-au căsătorit. Ea niciodată nu l-a scotocit. Copiii? Nu, nici ei. Atunci? Doar acolo, din de acolo, la ghișeul sfatului popular, cînd a scos buletinul de identitate, actele, acolo s-a întâmplat. Împins în stînga, în dreapta, a vîrit mîna și a scos deodată toate actele. Apoi nu l-a mai zărit mîrgineala subțire, roșie și a alergat disperat pe la toți funcționarii. Nimic. În uzină, la lucru, se schimbăse brusc că s-au mirat și tovarășii săi din jur. Într-un ghid. Poate, totuși, e ascasă. A mers mult pe jos, de-a lungul Griviței pînă-n Dămbovită, cu gîndurile împrăștiate. Căsuța albă, cu perdeluțe dantelelate la ferestre, nici ea nu-i mai zîmbea ca-n alte dăți. Nici poartă sădii de mîna lui, nici florile vesnice vii în ghivece, nimic din ce-i umpluse viața pînă-n urmă cu cîteva ceasuri, nu-i mai încălzea inima. Nevastă-sa a intrat după el s'erginindu-și mîniile pe șorțul de bu. Iată, dar s'a oprit speriată-n prag.

Acum își dă și Giogea seama că atitudinea lui a fost complet greșită. În plus, pe atunci și organizația de bază o lăsase mai moale cu controlul documentelor... Tar puștăria care-l buzurdisse pe Giogea, cu carnetul de membru de partid în buzunar, a încercat să înșele vigilența unor întreprinderi comerciale din Moldova. Nu l-a mers, căci a fost prins. Nu năses în rușii capului nu trebuie să se întimplă așa ceva și cu carnetul lui. Dacă, și îl străfulgeră un gând, tocmai carnetul lui cade în mîna unui dușman și îl folosește pentru a lovi în prestigiul partidului! A sărit ca ars, s-a imbrăcat și a plecat.

Portarul l-a privit mirat cînd, la dimineața, l-a văzut intrînd în uzină. Faier Dumitru știa că secretarul organizației de bază lucra atunci în schimbul de noapte. ...Tovarășe Ciocanel, iată ce mi s'a întâmplat... începu bătrînul strungar. Ieri dimineață m-am învoit cîteva ore. Am avut treabă la Sfatul popular al Capitalei... I-a fost greu să-i explice exact cum s'a întâmplat. A văzut doar dintr-o dată că-i lipsește carnetul de partid. Nu învoia nici un motiv în fața secretarului organizației de bază. A recunoscut din capul locului că e vina lui. Că-i vinovat de lipsa de vigilență și că-i este rușine să mai dea ochii cu ceilalți tovarășii, că nu a păstrat carnetul de partid pentru care au luptat și au murit în cruntă ilegalitate atîția comunisti, fără să lase să cadă în mîna dușmanului carnetul de partid... Comitetul raional de partid a fost anunțat chiar în aceeași zi. După pușin, Faier Dumitru, strungarul, a fost pus în discuția organizației de bază de către tovarășii săi de muncă. Au vorbit mai mulți membri de partid, printre ei și Cristea Anghel și Popescu Anton, vechi membri de partid, tovarășii și prietenii din tinerețe. Cu toții au vorbit despre grija cu care trebuie păstrat carnetul de partid, despre marea răspundere a aceluia care din lipsă de vigilență sau din ușurință îl pierd. Vorbele lor l-au usturat pînă în adevîncul inimii, însă l-a dat dreptate, și îl recunoaște că e vinovat. Apoi nu i s-au lăsat pleoapele. Pe unde nu i-au zburat gîndurile. Nici nu-i venea să creadă, că el a putut să fie atît de lipsit de vigilență, acum, cînd de mult a trecut de primă tinerețe, cînd toți tovarășii lui de la termo-centrala Grozăvești, îl socotesc om cu experiență și el, tocmai el, să piardă prostește lucrul cel mai de preț al fiecărui membru de partid, carnetul de partid. Sta cu ochii pironiți în întineric, ascultînd fonele crențorilor ce izbeau zburcimate de vînt geamul. De vreo două ori, Paulina l-a întrebă dacă doarme. A auzit-o. Dar a tăcut, piatră. Știa că se chinuie și ea. Nu putea însă să-i spună. Mai întîi trebuie să afle tovarășii de la uzină, din organizația de bază, și pe urmă ea. Dar... dacă n-ar spune la nimeni? Poate-l găsește cineva și îl aduce. Cum? Numai după nume. Dacă-i om cinstit, îl depune la un organ de partid. Dacă-i om cinstit, da. Dar dacă i se întimplă ca lui Giogea Constantin? Și el, tot așa, gură cască, nici n-a simțit cînd s'a sterpelit un borfaș portmoneu în hăla Obor. Acolo avea și carnetul de partid. O vreme, Giogea a tăcut chitic, zicea că l-a fost teamă... și apoi spera să-l găsească.

...Le-am spus, nea Dumitru, tovarășilor de la raion că de la dumneata am învoiat meseria. E o zi mare azi pentru mine. Uite-l. Ești primul om căruiu l-a arătat. Și pînă-ndu-l cu amîndouă mîniile îl desfacu să i se vadă fotografia.

...Bătrînul strungar, care între timp a primit un nou carnet de partid, l-a felicitat, apoi a dus mîna grăbit în dreptul inimii, într-un loc știut numai de el.

CRISTEA MANTU

CORRESPONDENȚII VOLUNTARI ne informează

Pămînt redat agriculturii

Creștea în fiecare an papura. „Belșug” de buruienți de bală acoperă o întindere de 350 de hectare. Pămînt bun, roditor din lunca „Argesului”, la marginea comunei Călinești și Topoloveni. Dar acest „belșug” va fi înlocuit cu altul. Comitetul executiv al Sfatului popular al raionului Topoloveni a luat hotărîrea ca acest pămînt să fie redat agriculturii. Și au pornit lucrările. Pînă în prezent, s-au făcut un canal de 2 km., s-au săpat 13.500 m.c. pămînt, s-au făcut diguri și po-

dețe de beton pentru scurgerea apelor etc. Amenașările de teren sînt acum pe termitul celor 350 ha. — În locul papurei, vor învești la primăvară primele semănături. De pe acest teren se vor recolta la anul cereale — circa 450 tone grîu sau 7-800 tone porumb boabe.

ADRIAN BOBOC responsabil al Sfatului de raionificare-Topoloveni

La cerul de pictură

Sînt cîteva ani de atunci. Cîteva erau și muncitorii care luaseră în mîna paleta. Printre ei se afla Maria Moraru, Vasile Boboc, Ch. Rădulescu... Au fost primii membri ai cercului de pictură înființat la fabrica de confecții „Ch. Gheorghiu-Dej” din Capitală. Comitetul de întreprindere a pus apoi la dispoziția cercului o sală specială, s-au confecționat sevălate și mobilier la atelierul de tipărire al fabricii.

Pe lîngă cei ce își încercaseră precizarea, cu timpul, au venit alți întreprinderei. Ecaterina Ciobârș, Mariana Galea, Gh. Niculescu... Cîte cercuri de-a-le lor n-au dat greș? Dar pictura cere răbdare... Răbdare, pînă cînd proaspeții amatori au reușit să transpună pe pînză imagini pe care le înfîlșeau în realitate. Astă vară, pictorii amatori, se retrăgeau adesea în Grădina Botanică. Petreceau aici clipe de adevărată reconfortare, executînd lucrări în ulei și creion. Lucrări reușite au făcut I. Lenca, Gh. Niculescu, Maria Ganea. O lucrare a pictorului amator Vasile Boboc a primit mențiune la Moscova, la Festival.

De curînd, cerul de pictură a organizat în întreprindere o expoziție care este vizitată zilnic de muncitorii.

CAROL HEIM muncitor

Noi îndeletniciri

Pe locurile unde copiii pășteau toamna vitele, la Valea Caselor și Cobia, sînt astăzi schele. Aici s-a dezvoltat două centre noi petrolifere. Mulți locuitori din aceste așezări — plugari sau ciobani — și-au schimbat îndeletnicirile: au devenit petroliști. Și ciobanii de ieri s-au dovedit azi a fi tot atît de pricepuți în noua meserie. O spun faptele. Numai în zece luni ale anului acesta

petroliștii din Valea Caselor au dat patriei economii în valoare de 4.471.000 lei. La schela Cobia, în 11 luni, s-au înregistrat 418.000 lei economii și 26.515 tone țitei peste prevederile planului.

VASILE NEGESCU activist de partid-Pitești

Milionarii din Lenaueim

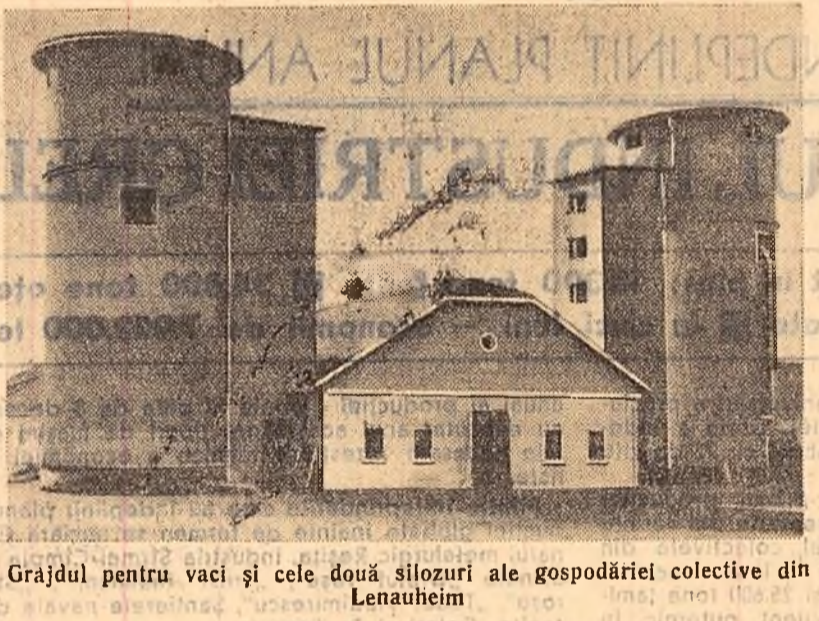
Acum opt ani 57 de familii de țărani muncitori din Lenaueim au întemeiat prima gospodărie colectivă de pe meledogii. Bănuț, 208 ha., 28 cai, 4 boi, și cîteva unelte agricole — asta era averea noastră, a colectivității. Munca în comun a dat roade. An de an, noi familii din comună — romîni și germani — s-au strîns în jurul colectivelor. Numărul lor a ajuns la 524, iar întîinderile de pămînt sînt azi de 1800 de hectare.

Am construit un grajd pentru 65 de vaci, altul de 100 capete pentru tineret bovin, două silozuri moderne, în care s-au înființat 43 vagoane furaje, o maternitate pentru 80 de scroafă...

Treci astăzi prin comună. Nu mai seamănă nici măcar cu cea care a fost în urmă cu 2-3 ani. Te întîmpină școlile — două de șapte ani: una pentru romîni, alta pentru germani; grădinițele de copii — tot două — la care vin zilnic aproape 300 de copii, dispensarul, casa de naștere, cinematograful, stația de radiofrecvență — iar seara, luminile electrice...

În sat avem acum mai mulți învățători, profesori, medici, surori, ingineri, unii dintre ei feciori de colectivități. Despre noua viață a noastră a colectivității vorbesc și alte cifre: 56 familii locuiesc în case noi, alte 103 și-au cumpărat mobilă și aparate de radio, 280 — biciclete, două colectivități și-au luat motocicletele. Alte rezultate, în urma muncii noastre în comun, sînt așteptate să vină, iar mai bine de două milioane, an rîmas să se împartă colectivității.

MIHAI PANDELE colectivist

Grajdul pentru vaci și cele două silozuri ale gospodăriei colective din Lenaueim

Necunoscutul de la palat

Ne privim cîteva clipe muți, de departe, și schimbăm simțămîntul, ca la comandă, un salut. Dar ce salut! O jumătate... O schiță... O caricatură de salut. Asa, ca să fie dacă trebuie, și ca să nu se bage de seamă, dacă e cumva de prisos. Tipul n-a adăugat nimic de salut, o parodie de zîmbet. Reciprocitatea îndoiește e evidentă. ... Dar cum s'za e aproape goală, ar fi catarghios s-o ulim „diplomatic”, noi doi într-o parte și el într-alta. Ne înfîlinim, atarși parcă de o forță magnetică, și din nou zîmbim orizontal-subțire. Cercetăm tabloul în fața căruia ne-a adus întîmplarea, tustrei foarte, foarte atenți... Cum vi se pare? face omul. Ne uităm lung la cadina din rama de bronz, pe urmă la el. — Ni se pare că... nu știm de unde să te luăm. — Aînește un deget spre noi, pistol: — Ițineți cu C.C.A.-ul? — I... — Atunci e bine. Nu ne cunoașterem de pe stadion! (Cu scuză): Știi, m-am întîlnit astă vară cu unul. Tot așa, se pare că nu se știe. Am dat mîna am rîs și l-am întrebă ce-l face familia (mă rog, voiam cîteva puncte de reper). Și abia după ce ne-am despărțit mi-am amintit ce-l cu dînsul. Mă înjurase odăb pe stadion, pentru nepotrivire de simpatii: el cu C.C.A.-ul, eu contra... Tipul începu să rîdă. — Nu vă mai trudiți alți memoria — spuse, după ce ne privi cu compătimire cîteva clipe. Cu cîl te gîndești mai mult, cu alți nu-ți aduci aminte nimic. Ca la lozefim... Lăsați-o bală. Mai bine spuneți-mi: cunoașteți bine Palatul? Unde o fi fost dormitorul lui Vodă? — Ai? — Îl privim uimiti. E un tip „tare”. Incepe să ne intereseze: — Astă-i bună! Ce te privește unde dormea Vodă? — Pe mine? Nimic. Am uitat pur și simplu unde a fost dormitorul lui Vodă. De după atîția anii... După cîteva minute, misterul era deslegat. Știam acum de unde-l cunoașterem. Tot de aici, tot dintr-o sală a palatului, de acum 10 ani. Dar ne-am despărțit fără recomandările de rigoare. Ne-a spus numai că e inginer pe de undeva, prin provincie și că studiază în timpul liber pictura. (De asta privea așa de atent la tablou).

Cîteva ore mai tîrziu, întors la redacția am răscolit prin surmediana carnetelor de noțițe, poate-poate o să dam, într-unul din ele, peste numele acestei cunoștințe pe care n-o cunoaștem. Pînă la urmă — evrika! — s-a găsit și carnetul. Scrie pe el cu breionul: „30 decembrie”. An nou 1948. Iată ce scrie în carnet: Bucureștii Noi. În piața din fața fabricii „Laromet”, lume cînt frînza. O femeie cu niște enormi botfiori cu talpa de lemn (o cheată Ileana Tănăsău) vinde sorcovele. Sorcova, vesele... Să trăiești, să-mi bătrînți!... În clipa cînd femeia ne spune numele, frînzează în spațele nostru un camion. Sărim ca arși, Coborău o lanțară. Sînt muncitori de la U.C.B. În două minute, Tănăsăuca le vinde toate sorcovele. „Ce l-o fi apucat veselia?” se miră ea, nevenindu-l să-și creadă sticlele rîzătorilor de pitești din palmă. Apoi fan fără începe să cînte, detunîndu-și auzitorilor alămurile supratcăzite pe care se tobeșe primii țuți, și de pe porțile „Laromet”-ului prînză cu curgă puhoioasă de oameni. — Trăiască Republica!... — Pește un stier de oră, Ileana Tănăsău dănașeză cu botforii ei enormi, de lemn, care fac clic-clac, în hora subțirelor de oameni înmîlji de ulei pe fețe, pe haine. Îl pare rău că a vîndut toate sorcovele, că toți au cite o floare de hirtie colorată pe piept, și că tocmai ea, negustoreasa, a rămas astăzi fără pavozare. — Pata Pulșor. Niște... Un soldat se urcă pe masă de precupel. — Fraților! Știtiți reacțiunii a fost doborîți!... Restul discursului nu se mai aude. Alături buchie frenetic o fanțară, probabil fanțara unității lui. Lîngă soldat se urcă, mărîndul dînd din mîini, un bătrîn profesor din carlier. Se întoarce cu spatele la soldat și la în primire

cearlăți jumătate de multime, din cealaltă jumătate de piață. Scoate cîteva birții din buzunar și cîtește. Nu se înțelege nimic, dar după „ritmul” cu care bate vazuțului cu mîniile se pare că cîtește versuri. Ne apropiem. Și dacă nu ne învîluie melodia unei tulburătoare producții lirice, auzim în schimb cam așa: „Regele s-a dus. Duca căse l-a seput destul”. Și de la Reșia, și de la Segarcea, și tot nesătuș... Se umflase ca o căpușă: cînd îl dădu-răm afară, abia îl scoaserăm pe ușă. Lumea aplauda cu însuflețire. Vă rugăm să ne credeți că nu aplauda nici rima, nici ritmul... Lîngă o gheretă, o băbuță. — Și-acum, maică, cine-l rege? Vine Carol din nou? Rîsete. Soldatul (care s-a dat jos într-o vreme) o lămurăște: — Nu mai vine nici un Carol, babo. — Daaa? întrebă băbuța dezorientată... Da? cum așa, fără rege? — Soldatul... — Regele, babo, a fost un stîlp și reacțiunii. Acuma nu mai e. L-a dat jos poporul. Noi sîntem acum regi, eu și cu dumneața. — El e și Soldatul cu mustați galbene de tutun și băbuța ce-l privește cu ochi albi, țipîndu-și broboada pe frunte. — Niște... Se cîntă... Se dansază... Palatul regal. Lume peste lume, din toate cartierele Bucureștilor. Urme de țipi mari pe marmora scării. E o îngheșulată că n-ai vîndut să te învîrți. — Tot așa s-or fi îndesat și bolerii să puce mîna lui Vodă, zice un răbist, zgribulindu-se în surcutul țitei pe care o căsușori. Haidetă dracu' mai repede, să vedem și noi tronul... Înăuntru, oameni cu benderole roșii și tricolore fac serviciul de ordine. Le arătăm legitimațiile, cîntînd un luminet profesor din carlier. Se întoarce cu spatele la soldat și la în primire

purpuri și aur! — cîteva muncitori în salopete vorbesc încetisor. Unul din ei e Gheorghe Smarandache... — Am găsit! A sta e Gheorghe Smarandache. Și parcă-l vedem acum cînd îl citim numele scris pe carnet, dezbrăcat de paltonul gomos pe care-l purta la muzeu. Jigărit mai ațeră pe-atunci! Și tot așa, ca acum, cerceta stăruitor o cadină nemurită pe cîine, în nîmbul de bronz lucitor. Cîinele știe ce-o fi vrut, atunci, că se ascuțise și s-apucase să zgîndire cu unghia un colț de vopsea. — Ia mîna, mai tovarășe! Și fii mai atenți cu țigara aia, nu mai zvîrli scrumul pe covoraș. Smarandache (era un tip „tare” și pe vremea aceea!) privește lung acelușor, îl privește lung pe benderolat: — Ai fi mareșalul curții regale... — Bă sînt pus aici să păzesc bu-nurile republicii. Smarandache a tăcut. L-am auzit apoi bogodîndu-și într-un colț: — Înainte nu era voie că erau ale lui Vodă... Acuma nu poți pune mîna că-s ale republicii... Apoi și-a bombat pleptul înainte și s'arigat tare, gros, către multime: — La fațelă liniște, bre, că nu-l grajdă aici! E Palatul Republicii!... Așa, în memoria noastră, și-za căpătă identitate cunoștința cea fără de nume din Palatul Republicii. Așadar, Smarandache cel curios, cel pus pe hîrță în prima zi de republică, e inginer acum și se ocupă și cu pictura. Dumnezeu știe ce pictor o fi... Poate n-o fi deloc. Poate-o fi vorba numai de vreo trăsneală de-a lui. Dar chiar trăsneală de-ar fi, tot e un lucru, și își poate permite omul, azi, o trăsneală! Ne-a părut tare rău că n-am stat de vorbă mai mult cu el, la neașteptata întîlnire din muzeul palatului... dar tot ne-am ales cu ceva din povestea asta: ne-am deschis sertarele în care stau, incuțate, notițele din acești 10 ani, am găsit acolo oameni și întîmplări pe care le credeam uitate, îngropate în trecut, și ne-am gîndit: Ce-or fi făcînd oamenii aceștia, azi? Întrebare la care vom răspunde pe măsură ce-om răsfoli mai departe carnetele de reporter ale acestui deceniu.

ILIE PURCARU VALERIU NEGRU

Pentru realizarea obiectelor de ceramică este nevoie de multă măiestrie artistică. Decoratorii Elisabeta Girbovan, Marcela Militaru și Ion Girbovan, de la Întreprinderea de ceramică din Ploiești, reușesc să creeze — așa cum se vede în clișeu — vase de ceramică cu frumoase modele decorative. (Foto: AGERPRES)

Oaspeții sovietici în țara noastră

De cîteva zile se află în țara noastră o delegație de lucrători din învățămînt din U.R.S.S. Din delegație face parte A. S. Orlov, director general în Ministerul Învățămîntului, din R.S.F.S. Rusă, conducătorul delegației, Elena Nikiforova, ministrul învățămîntului din R.A.S.S. Udmurtă, Alexandru Cerbakov, rectorul Institutului „Herzen” din Leningrad, Pavel Lebedev, directorul școlii medii moldovenești nr. 26 din Chișinău, Olga Semeghina, redactor șef al Editurii didactice și pedagogice din Moscova, și Maria Lebedeva, inspector general în Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S. Rusă.

În timpul sederii în țară, oaspeții au avut întrevederi cu tovarășii C. Prîsnea și C. Nicuță, adjuncți ai ministrului Învățămîntului și Culturii, și Petre Drăgoescu, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii. De asemenea, membrii delegației au vizitat școala medie „D. Cantemir”, școala medie „Zola Kosmodemianskaja” și școala medie nr. 28 din Capitală, Universitatea „C. I. Parhon” și Editura didactică și pedagogică. În zilele următoare oaspeții sovietici vor vizita diferite instituții de învățămînt și cultură din țară. (Agerpres)

Comemorarea zilei de 13 decembrie

Vineri dimineața a avut loc solemnitatea depunerii de coroane de flori la placa comemorativă din piața Teatrului Național, pe locul unde la 13 decembrie 1918 au fost uciși mișelește, din ordinul guvernului burghezo-mosieresc, 102 muncitori care manifestau pentru libertate și o viață mai bună. La solemnitate au luat parte delegații de oameni ai muncii din întreprinderi și instituții și foști participanți la evenimentele de la 13 decembrie. Au fost depuse coroane de flori din partea Consiliului sindical local București, Asociației foștilor deținuți antifasciști, C.C. al Sindicatului

muncitorilor din învățămînt și culmeții din partea muncitorilor de la fabrica de țigăre „București”, Combinatul poligrafic „Casa Științei”, uzinele „Semănătoarea” și „Întreprinderea poligrafică nr. 5”. Luînd cuvîntul tov. Serban Ion, secretar al Consiliului sindical local București, a evocat evenimentele de la 13 decembrie 1918. Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor căzuți la 13 decembrie 1918 în lupta împotriva jugului exploatareii capitaliste, pentru libertate și bunăstarea poporului. (Agerpres)

Programul spectacolelor teatrale de la 16 la 22 decembrie 1957

- Opera de Stat din Cluj (sala Teatrului de Operă și Balet al R.P. Romine)
Călin — luni (orele 19,30); Vasul fantomă — marți, joi (orele 19,30); Bank Ban — miercuri (orele 19,30).
Teatrul de Stat de Operă și Balet
Vînzătorii de păsări — marți, vineri (orele 19,30), duminică (orele 10,30); Casa cu trei fete — joi (orele 19,30); Lilicul — sîmbătă (orele 19,30); Colomba — duminică (orele 19,30).
Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Studio)
Omul cu mîrtoaga — marți, miercuri (orele 19,30), sîmbătă (orele 15); Institutul — joi, sîmbătă (orele 19,30); Judecata focului — vineri (orele 19,30).
Teatrul Național din Cluj (sala Comedia)
Hechuba — sîmbătă (orele 15), duminică (orele 20,30); Maria Stuart — sîmbătă (orele 19,30), duminică (orele 10); Copaci mor în ploaie — duminică (orele 15).
Teatrul Armatei (sala Magheru)
Fîntina Blanduziei — luni (orele 20,30), marți (orele 19,30), duminică (orele 15); Prăbușirea — miercuri, duminică (orele 19,30); Ecaterina Teodorescu — joi, sîmbătă (orele 19,30); La ora 8 — vineri (orele 19,30); Despot Vodă — duminică (orele 10).
Teatrul Armatei (sala C.C.A.)
Casa înștită — joi, sîmbătă (orele 20); Suflete de hirtie — vineri (orele 20); Cășătoria — duminică (orele 10); Așa va fi — duminică (orele 15); Dragoste țirle — duminică (orele 20).
Teatrul Armatei (sala Uranus)
Femeia îndărătnică — marți (orele 19,30); Ecaterina Teodorescu — miercuri (orele 19,30); Vlacu Vodă — joi, sîmbătă (orele 19,30), duminică (orele 15); Avurul — duminică (orele 19,30).
Teatrul Municipal (sala „M. Millo”)
Pădurea — marți (orele 20); Trei generali — miercuri (orele 20); Don

SPECTACOLELE DE AZI

- CINEMATOGRAFIE: Două lozuri — Patria, București; Înfrîntarea între popoare; Godezila — Republica; Ciocărtăcea — I. C. Frimu, Unirea; Volga; Dacă nu e un... — Elena Paleolog, Mosfil; I Mai; Lumea tăcerii — Vasile Alecsandri, Victoria, Alex. Popov; Înfrîntarea la bal — Miorita; Arena celor curajoși — Central; Împotriva tuturor — Magheru; Lumina; Dracul păcătîtor — Doina, Cosbuc; Vraja floarea — Maxim Gorki, Flacăra; Un ciclu de filme documentare românești — Timpuiri Noi; Povestea micului cocos — Tineretului; Tosca (cegan lat) — Gh. Doja; Trepte abrupte — Grivița; Cultural; Gervaise — Vasile Roaită, 23 August, Alina, Aurel Vlaicu; Sacrificiu de Anul Nou — Constantin David; Ulisse — Alexandru Sahia; Sărbătorile Parisului — Artă; Poetul — Muncă; Căile dragostei — Donca Simo; Legea o permite? — Ilie Pîntîile; Roșu și negru (ambele seri) — M. Eminescu; Prologul — Libertății; Richard al III-lea (ambele seri) — Nicolae Bălcescu; Detașamentul lui Vaska Trubacov — Olga Bancic; O vară neobișnuită — Boleslaw Bierut.
Cum va fi vremea?
Pentru următoarele trei zile în țară vremea se menține călduroasă și umedă, cu cer schimbător, mai mult noros. Vor cădea precipitații temporare și locale în cea mai mare parte a țării. Vîntul va sufla potrivit din sectorul sudic. Temperatura se menține ridicată la început, apoi în scădere ușoară; minimele vor oscila între minus 2 și plus 8 grade, iar maximele între plus 4 și plus 14 grade. Dimineața și seara ceață.

Colaborare frătească

Cu ocazia „Decelei culturii naționalităților conlocuitoare”, prilejuită de Luna culturii, adresez un cald salut intelectualilor și tuturor oamenilor muncii din țara noastră aparținând acestor naționalități. Este o ocazie nimerită să ne aducem aminte de situația tristă din trecut, și, trecând în revistă realizările de azi, să ne bucurăm împreună în aceste zile de sâmbătoare.

acad. IORGU IORDAN

perior lucrează cot la cot în deplină înflegere, romini, maghiari, germani, sirbi.

În regiunile cu populație minoritară mai numeroasă s-au creat școli elementare, medii și superioare, instituții științifice și culturale pentru naționalitățile conlocuitoare. În conducerea editurilor, a uniunilor de creație, a instituțiilor științifice se află și reprezentanți ai naționalităților conlocuitoare. Apar ziare, reviste și publicații în limbile lor materne. Oamenii de știință și de cultură ai naționalităților conlocuitoare își dau rușese toate eforturile dezvoltării continue a științei, literaturii și artei în patria noastră și, împreună cu oamenii de știință și cultură romini, se străduiesc să contribuie activ la înflorirea economică și culturală a regiunilor țării noastre.

Prin înlăturarea de la putere a claselor exploatare, țara noastră a devenit un stat în care toți locuitorii, indiferent de naționalitate, au drepturi și datorii egale. A trecut pentru toatădeauna vremea cind naționalitățile conlocuitoare erau împiedicate să-și dezvolte cultura, cind fiilor lor le era, practic, închis accesul la studiile înalte, cind discriminările naționale le făceau existența nesigură. Poporul român n-a avut nimic de câștigat, dimpotrivă, de pe urma acestor stări de lucruri.

Sint bucurat că astăzi, drepturile naționalităților conlocuitoare sînt înscrise în Constituția R. P. Romine, iar respectarea lor în practică este pe deplin asigurată de Partidul Muncitoresc Român, de guvernul țării. Mărturie stau toate înfăptuirile pentru naționalitățile conlocuitoare din țara noastră, realizate în anii puterii populare, înflorirea pe care o cunoaște cultura lor care îmbogățește cultura socialistă a țării noastre.

Realizări nebănuite

MOLTER KÁROLY

În 1919 latifundiar și marii burgezi unguri au apreciat drept o rușine națională faptul că am înființat în România, la Tg. Mureș, revista „Zoră idő” („Vremuri întinse”) și am început să cultivăm în „provincie” beletristica. Iar domni romini afirmă că este o figură adusă țării faptul că noi scriim în limbă străină! Ei au și cenzurat pagini întregi din nămele și articolele noastre! Putericiile acestor vremuri n-ar fi bănuit măcar că exista un sfer de veac la noi va exista o constituție socialistă și se va construi o orinduire socialistă și că o întreagă pleiadă de creativi va sprijini cu toată eficacitatea strădaniile îndreptate spre înnoirea patriei, spre bună starea oamenilor, spre întărirea frăției naționalităților conlocuitoare cu poporul român.

Scritorii oglindește în scrierile lor opera de construcție a puterii celor ce muncesc și a economiei socialiste, înfăptuită de cei ce muncesc — străduindu-se să descrie și opera și pe constructorii în toată complexitatea lor, în procesul învingerii greutăților. Aceasta face, în caz de reușită, literatura lor atractivă; iată cum parținatitatea scriitorului dă operele sale putere de influențare a maselor, o face să-și îndeplinească rolul social. A devenit deci realitate lucrul pe care nu l-a vrut și de care s-a temut clasa odioasă a exploatare, dar s-a împlinit și pentru că poporul învârtit să citească cărți.

Cine ar fi crezut, de pildă, că în regimul nostru democrat-popular numai maghiarii și alte naționalități conlocuitoare din patria noastră vor avea mai multe școli decît erau cu totul pe vremuri în Ungaria capitalistă semi-feudală? Și cîți au îndrăznit să spera, în condițiile în care trăiau minoritățile din România de ieri, că vom avea Universitatea „Bolyai” la Cluj, Institutul medico-farmacologic, Institutul de artă dramatică cu limba de predare maghiară și Ansamblul popular secuiesc la Tg. Mureș? Și cîți nu s-au îndoit, la începutul dezvoltării orinduirii noastre noi, de succesul noii literaturi maghiare din țara noastră, de posibilitățile și forța creatoare a literaturii inspirate de realitățile socialiste? Ei bine, și acești neîncredători pot fi acum liniștiți văzînd dezvoltarea scrisului maghiar în țara noastră în ultimii 12 ani. Chiar dacă mai are multe de făcut pentru ridicarea

nivelului artistic, această literatură dezvoltă cele mai bune tradiții ale literaturii maghiare din Ardeal direct de cele două războaie mondiale, are un bogat conținut de idei, pășeste cu hotărîre pe calea realismului socialist, tematica ei este închinată maselor muncitoare și-și desăvîrșește continuu mijloacele de expresie.

DRUMURILE PATRIEI

FUMEGĂ COSURILE pe malurile Arieșului

HORIA LIMAN

Colinele și-au tras peste urechi căciulele mîpsoase ale iernii, albe ca o spumă imaculată. Și din meagurile stricurate povornisuri, și șosaua aruncată peste spinarea dealurilor, și văioagele care-și mai tremură culele adînci prin prejurul piraelor neodihnite s-au investmintat în cămășia de nea, strălucitoare de-îți pălește lumina ochilor. Numai departe, acolo unde aze și strălucită de orga celor patru coșuri ale fabricii de ciment, care prevestea orașul, zăpada nu e albă, ci surie. Așa e ea în fiecare an, în Turda, încă din 1914, cînd fabrica înființată cu banii concernului francez „Worms” a început să producă sămăntină de apă, cenușii ca o piclă strecurată prin sită. Așa e oraș, sură, în Turda, încă de pe cînd „Solway & Co.” din Bruxelles era stăpîna la uzinele chimice, încă de pe cînd capitaliștii romini se întîlneau cu capitaliștii maghiari și suedezi sau italieni în consiliile de administrație ale fabricii de var și ale fabricii de sticlă și ale fabricii de porțelan. Așa, cenușie, zăpada pare numai către Săndulești, acolo unde vînturile cercară fără preget țîmbele porții întredeschise a Cheilor Turzii, minime a minunilor meleagurilor. Acestea dar se întîmplă asta numai pentru că în strungăreata Cheilor se vinzolesc negurile sure, cite-odată, și întineză scîlpăt vestmintului de nea. Altmînteri, totul e ca-n cusătura unui cîmp de ghiocei: alb, strălucitor de alb.

surilor de la fabricile vechi ca și de la cele tinere, așa cum trebuie să s-au involburat, cu secole multe în urmă, legiunile romane abătute pe drumul de la bătîrul Apulum (Alba Iulia de azi) pînă la străvechea Napoca (Clujul zilelor noastre) trecînd pe aici, prin Potaissa fortificată de pe țărmul neînfrînatului Arieș. De atunci, din vremuri îndepărtate, dealurile de sare din aceste locuri i-au atras pe cei ce-aveau să se lupte cu neamul cel vrednic și dirz al dacilor, vrednic și dirz ca înșeși apele Arieșului. Și s-au smuls bulgării de sare strălucitori ca neaua, cu topoare primitive de fier, și s-au armat „ocene” cu scînduri prinse în cuite de lemn. Azi, acolo unde s-a pomenit numea negră a sclavilor Romei și apoi a „sovgărilor” regiilor feudale, se află „Băile romane” atît de căutate, sîrate de te tin la suprafață chiar de nu știi să înoți. Ape sîrate ca aici cu greu vei mai găsi altăundeva — și mulți bolnavi și-ar alina durerile la mișcarea lor tîmăduitoare, dacă ar avea mai mult loc de cazare și mai bun. Dar pe coastele dealurilor, pe drumul care duce spre „băi”, pe Filipescu și Alea Băilor, am văzut înălțîndu-se mulțime de case noi, din cărămidă și cu acoperiș de olane. Se călără temerar, înfruntînd povornisurile, pînă aproape de locul băilor, unde se construiește de zor ștrandul cel nou și unde te priveșc, mirăți la culme, lupii și urșii, bursecul și căprioarele, fazanii și vulturii de munte, pisica sălbatică și turturelele cenușii cu gulerăș negru din noul parc zoologic al orașului. Cine știe, poate nu va trece multă vreme și un hotel mare, cu instalații moderne, se va ridica printre copacii păduricii care

DIN VERSURILE POETILOR NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE

SZASZ JANOS

H. STOLPER

Eu n-am taine Ah, toamnă, ești acrită mare

Eu n-am taine, o spun tare
Locul meu e locu-n care
Omul simplu, în sfîrșit,
Omenia și-a găsit.

Eu n-am taine. Spun oricui
Că-s de partea omului,
Nimenia să nu cuteze
Aripa să i-o rețeze.

Taine n-am. Partinic sînt
De inimă ascultînd,
Nu doar fiindcă eu aș vrea,
Adevărul e așa!

Nu am taine, cit mi-i timpul
Vreau să știu otașul simplu.
Să fiu simplu și-n hodină
Cînar pe-a creștelor lumină.

In rominește de AL. ANDRITOIU

Răspunsul meu

Sînt întrebat ades de-un timp încoace
De-s mulțumit aici, și fericit,
De-nam temeiuri să mă plîng, de-mi place
La noi, și dacă-s membru de partid.

Prietenii, vouă, eu vă voi răspunde
Privindu-vă în ochi, neabătut:
O viață mă frumoașă nu știu unde-i,
Mi-e dragă țara în care m-am născut.

Priviți: eu cresc cu fiice uzînă,
Cu fiecare zid ce-l construim,
Cu fiecare urcșu către lumină,
Cu fiecare pisc ce-l cucerim.

La fel și frații mei: Acestea toate
Ne dau avînt. Tot ce visăm cîndva,
E faptă-acum. Iar mine vom fi, poate,
Mai tineri prin ce astăzi vom visa.

De nimeni nu mi-e teamă. Să poftescă
Oricine vrea, să vadă că la noi
E liberat, și să povestească
Tot ce-a văzut întregii lumi, apoi.

Creștîm răbojul cu izbinzi. Ni-i vîlta
Mereu mai bună, plină de avînt.
Ne vin prietenii noi: pe inimă, gheață
Se va topi, prin caldul lor cuvînt.

Desigur, n-am sfîrșit de tot nevoia
Și pînă la bunăstare mai avem
Dar știm că spre mai bine ne e voia
Și că vom izbindi, pentru că vrem.

Incredere în propria țarie
Putem avea. Și știm: vom construi
Socialismul. Plini de bucurie,
De-aceia sîntem, și mereu vom fi.

Nu-mi pare rău de-a voastră întrebare.
Aliați, deci: nu sînt membru de partid.
Dar inima, cum să nu-i dăruie oare,
Cînd vrea să fie omul fericit?

Vreți să mai știți cui datorăm noi toate
Lumina, fîcîrea de acum?
Ci inima ne-o ascultați cum bate
La fel ca-n August, la-nceput de drum!

In rominește de PETRE SOLOMON

Ah, toamnă, ești acrită-n felul tău!
Ești o acrită cu-nestărită divină
Prin jocul tău, tu an de an, mereu,
Mă faci să plîng și-apoi să rid, cu tine.

Fug ca un țînc după căruța ta
La care timpul, înhamat, se-avîntă
Prin codri, prin cîmpuri, spre undeva —
Iar depărtarea nu mă înspăimîntă.

Sînd ore-nțregi și zile-nțregi, naiv,
Privesc cum tu de dichisești sublimă
Și peste capul foarte expresiv
Ba țigari peruca, ba mai poi o grimă.

Te schimbî mereu. Și, uite, astăzi ești
Fetîță roșcovană și sprîntară,
Sari gardurile, cîinți și dăntiești
Rizînd cu ochi albaștri de fecioară.

Dar și mătășă bună poți să fii,
Lîmbută, din provincie sosită.
Nepoților le dăruie jucării,
Căsoara îți-e de bunăfîță fixată.

Dar peste-o clipă-n zdrențuitul strai
Ești parcă ostentă cersetoare.
În fața unei catedrale stai
Iar lacrima nu-ți seacă nici la soare.

Legînd perechi, prin vechiul obicelu,
Te faci chiar ofîter de stări civile
Și-apoi cinștești un păhărel cu ză
Și joci la nunți bogate șapte zile.

Eu stau și te privesc înmărmurit
Cum joci pe marța scenă din viață
Făcîndu-mă să rid, să plîng vrîții
De arta-ți magistrală și măreață.

Și mă convingî prin simplitatea ta
Și prin trăirea-ți sinceră, curată
Cît ești de mare. Văd în line-o stea
Ce n-are să apună niciodată.

Ah, mare-artistă, toamnă, știi să fii
Al parcă o divină înzestrare.
Imi plăci nespuse de mult în tragedii
Dar parcă-n comedii imi plăci mai tare.

In rominește de AL. ANDRITOIU

M. CHIRNOAGA
(Expoziția interregională de pictură, sculptură și grafică)
1917 IN MOLDOVA

BĂȚAȚIA

Dis-de-dimineață femeile veneau la artizana să-și ia apă peste zi. Cum toate se grăbeau, se făcea o hărmălaie nemaiauzită și fiecare ieșea din înghesuială cu poalele ude și lipite de picioare. Aici se puteau auzi toate țîrțile din sat; în timp ce-și așteptau rîndul unele femei puteau pe toată lumea pînă în spița a șaptea. Cînd Florița Moț ajunsese în dreptul artizanei, se auzeau de acolo strigăte atîțate și leocșăuri de apă. Împrejurul artizanei pămîntul era ud, rece și ea se înfioră; se așeză la rînd rezemîndu-se de gîrdulețul ce împrejmuia fîntina. De la cîșmea se auzea glasul răgușit, ca de bărbat, al Aureliei, nevasta lui Cloambez.

nezeu pe amîndoi ochii de cîine, el i-o învîțat! Că iaca, i-am luat în casă, mai amu-s două luni și pe el și pe fleondura de mutere-să și mulțămîta? O dat în Cloambez ca în sac.

TITUS POPOVICI

— Că și Cloambez îi bun, îi buunu, spuse nevasta tină.

— Taci, că-i aci Florița, zise alta.
— Ba fie! că și el îi spun în obraz: bată-te dumnezeu cu copiii cu tot și-ți poată rădăcina neamului!

— Florița tușe șu olurie și-și făcu loc cu coatele, printre celelalte femei care o priveau uimite, știind-o femeie tăcută, moale și fricoasă. Cînd ajunsese în fața Aureliei, aceasta se roși de furie și-și puse mîinile în soldurile late, ca de iapă.

— Da! Să știi că nu-i lumea a la bărbatu-tău! Că amu se pune împotriva cu legea... cum a făcut cu Sofron și l-a mincat ocnă și iară-i veni la noi și ti-i pune în genunchi și-i cere miță și pomană... că nice rușine n-aveți!

— Da cînd m-am mai pus eu în genunchi înaintea voastră? întrebă Florița foarte liniștită, cuvîncioasă. Și știi, naute Aurelie! De Mitru să nu te legi! Încurajată de lacrimile Aurelie se legăna încoace și-ncolo, și dădu capul pe spate, să se audă mai bine ce spunea:

— Tu să-ți ții gura că ai mincat din pita noastră. Pe Cloambez l-ați bătut, pe Ioscuța meu îl pușcară ai voștri... și tu să taci... că ești o țîrfă! Se auzi un murmur lung, apoi se făcu tăcere; apa din cîșmea șiroi parcă mai tare. Florița albi ca varul, dar tot nu zise nimic. Fericită că-și poate răzuna bărbatul, Aurelia urmă:

— Da! Că și împrejurul lui Mitru, mai ales acum cînd îl vedea cu ațitea grîbi pe cap. Dacă l-ar ajuta bunul dumnezeu să se aleagă cu ceva, să poată și ei pași în rîndul oamenilor, că-i cădea obrazul de rușine de atîta sîrăcie. Și acum, vorbele astea răutăcioase o loveau în piept. Ii venea să le strige: să ne dee pămîntul și apoi poate veni dra-cu să-l i, că mai de grabă...

Aurelia Cloambez o văzuse pe semne deoacore începu să strige cît o ținea gura:

— Mitru Moțului, orbească-l dum-

— Obă! Aurelia se repezi s-o înhățe, dar Florița îi trase o palmă o împinse; alunecînd pe pămîntul ud, Aurelia căzu în fund și nu putu să se ridice. Multerile începură să chico-tească.

— Și așa să știi, urmă Florița făcînd un pas înainte, cu pumnul ridicat, că Mitru îi omul satului și pentru sat se zbate! Tu ești nerușinată, că minți! Și dacă mă mai blestemi, îți rup concîiul și te las chială ca oul! Ai auzit?

— Și umulu olurie, privind cu coada ochiului pe Aurelia care nici cum nu izbutea să se scoale; pe urmă plecă înec, cu un suris mirat pe buzele subțiri și palide.

— Bine o învîță bărbatu, clătîină din cap baba Roza...

— Și așa să știi, Cloambezsoale, se întoarse Florița din mijlocul șoselei, căm o căpăta pămîntul astîia, sîrăcii cum ziceți voi. Că nicăierea nu scrie că numai voi să trăiți!

— Așa-i! strigă o femeie și pufni d'ris.

Cu greu, Aurelia se sculă zăpăcită. Pe obrazul său avea o pată roșie ca focul. Își luă căma și perni spre casă clătîindu-se, ca beată. În urma ei se scurgea o șuviță tot mai subțire de apă.

*) Fragment din romanul „Setea”, aflat sub tipar.

Piatra de var, la 5 km. departe de apele Arieșului, la cariera din Săndulești, e materia primă pentru sticlă și ciment, pentru var și produse chimice. La Săndulești mai află și gipsul necesar fabricii de ciment, iar alabastrul din sat de la Cheia folosește fabricării cimentului dar și industriei obiectelor de artă.

Iată cum, Turda nu prea cere de la nimeni, dar e generoasă cu țara-nțregă. „Electrocaramica” acoperă o parte însemnată din nevoia de izolatori a industriei energetice. Fabrica de sticlă produce sticlărie de tot felul, dar trebuie știut mai cu seamă că se-nțrește de producția de fiole, cu toate că utilajul mai lasă încă prea mult de dorit. Fabrica de carton asfaltat, livrea-ză turte de asfalt întreprinderilor de construcții, iar pînă asfaltată o furnizează pentru izolații. Uzinele chimice, pînă nu de mult cu majoritatea instalațiilor degradate de acizi și vapori de clor, nu mai produc numai sodă caustică și cloroform, ci și lichid și tetraclorură de carbon, și cîntăți imense de D.D.T., după cum nu peste multă vreme își vor seamă că se-nțrește de producția de fiole, cu toate că utilajul mai lasă încă prea mult de dorit. Fabrica de carton asfaltat, livrea-ză turte de asfalt întreprinderilor de construcții, iar pînă asfaltată o furnizează pentru izolații. Uzinele chimice, pînă nu de mult cu majoritatea instalațiilor degradate de acizi și vapori de clor, nu mai produc numai sodă caustică și cloroform, ci și lichid și tetraclorură de carbon, și cîntăți imense de D.D.T., după cum nu peste multă vreme își vor seamă că se-nțrește de producția de fiole, cu toate că utilajul mai lasă încă prea mult de dorit. Fabrica de carton asfaltat, livrea-ză turte de asfalt întreprinderilor de construcții, iar pînă asfaltată o furnizează pentru izolații. Uzinele chimice, pînă nu de mult cu majoritatea instalațiilor degradate de acizi și vapori de clor, nu mai produc numai sodă caustică și cloroform, ci și lichid și tetraclorură de carbon, și cîntăți imense de D.D.T., după cum nu peste multă vreme își vor seamă că se-nțrește de producția de fiole, cu toate că utilajul mai lasă încă prea mult de dorit. Fabrica de carton asfaltat, livrea-ză turte de asfalt întreprinderilor de construcții, iar pînă asfaltată o furnizează pentru izolații. Uzinele chimice, pînă nu de mult cu majoritatea instalațiilor degradate de acizi și vapori de clor, nu mai produc numai sodă caustică și cloroform, ci și lichid și tetraclorură de carbon, și cîntăți imense de D.D.T., după cum nu peste multă vreme își vor seamă că se-nțrește de producția de fiole, cu toate că utilajul mai lasă încă prea mult de dorit.

Amintirea lui Pavel Dan

Imi amintesc de o însemnare a lui Iorga, de prin 1906. Turda era pentru savantul român, „nobilul oraș fără apă, fără lumină și aproape fără strade”. Incendiat în nenuma-

rate rînduri de țatari, de turci, de mecenarii imperiului habsburgic, prădat în tot altelea rînduri, orașul a fost mereu reconstruit, pe pușcă, gîfuit, cu teamă, fără preocupări de ordin urbanistic, purtînd semnele improvizății haotice. Și iar și iar îl mistuia incendiele prădalnice și iară munca era pornită de la început, ca în dramatica legendă a meșterului Manole. De aceea Turda nu are un stil, de aceea apar ca o părere înțelplătoare, cu totul disonant, semnele de gotic ale bisericii romano-catolice și ale celor reformate, vechi amîndouă de cinci secole împlinite. Casa principilor Ardeleani, construită în stilul Renașterii, a suferit prea numeroase și nu tocmai fericele transformări. Aci, unde se ținea în trecut dietele stăpînilor Transilvaniei, astăzi e instalat muzeul condus cu multă pricepere de profesorul I. Tigăru. Muzeul are ceea ce directorul său numește „corespondenți”, mulți „corespondenți”. Mecanicul Apăcazi de la G.A.S. Bădeni a descoperit un depozit de bronz — seceri și cețuri — pe care l-a oferit muzeului. Păcii din Moldovenești a găsit trei reliefuri, două inscripții, fragmente de ceramica și materiale de construcții romane; profesorul Cenan Gheorghe din Lunca Arieșului a descoperit unelte neolitice; inginerul agronom Grigore Andonțian a aflat la via G.A.C. Bolduț obiecte de bronz și fragmente de vase vechi, iar inginerul agronom I. Birsan de la Schiopii a găsit fragmente de ceramica din secolul al XII-lea. Toate au luat drumul muzeului, care are secții bine organizate, de la sclavagism pînă la construcția socialismului. Le-au înzestrat deopotrivă profesora Maxa Maria, honorarul Tordai Martin, muncitorul constructor Bandula Emeric, ca și fabricile din oraș. „Electrocaramica”, „Silica”, fabrica de ciment și Fabrica de sticlă, „Proletari” și Uzinele Chimice au donat nu numai produse, unelte de producție, grafice sau machete, ci și mobilierul necesar organizației secției „Construcția socialismului”. Fapt usor de înțeles: ei își simt muzeul al lor.

Parcă-l văd pe Iacob, cel pe care-l descinta de doochi Ravica Rarului. Beteagul scriitorului Pavel Dan, născut pe meleaguri vecine Turzii, boala fără o „paclă de tăbac”, sînt peste poale de „zeamă de măcriș”, de rădăcini, de mămăligă, cu borș pigră-luit”. Acolo unde dinții munților

„și Turda crește

Nu e mai hîrducă harabaua Turzii, ci goneșc autobusele pe șosaua spre Orșani, spre Săndulești, pen-

Cercetind tainitele pamintului

Piatra rece și mută — expresie poate romantică pentru unii, nesemnificativă pentru alții, în orice caz desuetă azi. O fi ea și rece, dar vorbește. Vorbește în mii de chipuri — prin tărnie, culoare, greutate, strălucire, prin voia reacțiilor chimice și chiar prin... sunete. Ea vorbește geologilor, acestor specialiști modesti, deseori multilateralii oameni de știință, care cutreieră țara nu în căutarea unor comori de basm, ci mult mai realist, în căutarea mineralelor utile ale bazei de materii prime a patriei noastre. Despre activitatea lor prodigioasă ne relatează acad. prof. Al. Codarcea, vicepreședinte al Comitetului Geologic. Un birou modest, mai degrabă neobișnuit, plin de pietre și bolovanii — să le denumim politicos roci, minerale și carote din adâncuri — completează ambianța convorbirii.

zilei în viitoarele centrale atomoelectrice, acad. Codarcea mă readuce la realitatea altor țări ale activității practice a geologilor.

Prin metode complexe de prospecțiuni s-au dat fărâși noi și importante bogății metalifere în Munții Tibleșului și în Munții Droci. Prin metode de prospecție geologică și geofizică și prin foraj cu sonde s-au descoperit și s-au mărit considerabil rezervele de minereu de fier în Dobrogea și Poiana Ruscă. S-au descoperit noi zăcăminte de diferite minerale în regiunea Răzoare din Munții Sebeșului, în regiunea Moneasa din Munții Semenicului, în Pădurea

iese cu presiune mare prin gura sondei. Sint invitat acum la o conferință pentru a discuta punerea în valoare a noului zăcămint — continuă acad. Codarcea.

Bineînțeles că asemenea realizări nu sint deloc întâmplătoare. Curiozitatea firească a reporterului își capătă răspunsul.

Noile condiții de lucru create geologilor, organizarea superioară a acestei activități în anii regimului de democrație populară și stat la baza realizărilor geologilor noștri — spune acad. Codarcea. Colaborarea cu reprezentanții științei geologice sovietice, sfaturile și metodele lor de lucru ca și colaborarea cu colegii noștri din țările de democrație populară au dus la rezultate îmbucurătoare.

Convorbire cu acad. Al. Codarcea vicepreședinte al Comitetului Geologic

Numeroselor realizări obținute de poporul nostru în anii puterii populare li se adaugă și cercetările oamenilor de știință din cadrul Institutului Geologic care a împlinit recent 50 de ani de activitate — își începe relatarea acad. Codarcea. În trecut, geologii angajați de stat făceau știință „pură”, ei fiind lipsiți de posibilități practice și de latura practică se ocupau geologilor societăților particulare al căror scop principal era obținerea de profituri pe seama jefuirii bogățiilor naturale ale țării noastre. Astăzi, în descoperirea și valorificarea rațională a bogățiilor subsolului nostru geologii reușesc în cadrul Comitetului Geologic au un rol preponderant. Ei lucrează deobicei în regiuni neexplorate sau mai puțin explorate din punct de vedere geologic. Odată puse în evidență și conturate zăcămintele, acestea sint puse la dispoziția ministerelor.

Folosind experiența sovietică, în cadrul Comitetului Geologic s-a înființat o secție de geochimie.

Au fost create și alte servicii noi — de geologie tehnică și inginerescă, de hidrogeologie, iar unitățile existente de geofizică, geologie, petrografie-petrologie, laboratoare de chimie și a au fost puternic dezvoltate. Au sosit din U.R.S.S. aparate geofizice moderne de mare precizie, aparate de seismică, gravimetrie, magnetometrie și electrometrie, aparate pentru prospecția cu precizie a radiațiilor.

Sectorul geologiei tehnice din Comitetul Geologic aduce prețiosul său ajutor la cunoașterea fundatelor necesare marilor construcții socialiste, fabrici, uzine, combinate industriale, trasee de căi ferate, funiculare. Nu mai puțin importante sint realizările geologilor din sectorul hidrogeologic. Un rol important îl are aici cunoașterea regimului apelor subterane, pentru a feri muncitorii mineri și minele de apele subterane, cit și alimentarea cu apă potabilă a orașelor etc. Un substanțial ajutor au adus pedologii Comitetului Geologic la opera de ridicare a agriculturii, prin studiile întinse făcute asupra solurilor din Bărăgan, Moldova, Oltenia și Ardeal, în scopul raționalizării agricole a solurilor noastre.

În ultimii ani au fost obținute o serie de realizări importante. Geologii și geofizicienii noștri, colaborând cu colegii lor din industria de petrol, au contribuit la descoperirea marilor rezerve de petrol din Oltenia, Muntenia și Moldova. Foarte mari sint rezervele de gaze naturale puse în evidență în bazinul Transilvaniei prin prospecțiuni geofizice. Intinse rezerve de cărbuni energetici au fost descoperite în Oltenia, Muntenia și Transilvania. S-au prospectat zăcămintele de hule și cărbune brun în Banat. Azi, aceste rezerve sint estimate la 1 miliard tone. De asemenea s-au explorat imense zăcămintele de sare în Ardeal, Muntenia și Oltenia.

Folosind arsenalul bogat de experiență și aparatură sovietică — s-au descoperit importante zăcămintele de mineruri radioactive; astăzi țara noastră se numără printre țările care dispun de bogate rezerve ale acestor importante materii prime.

După o scurtă incursiune a fante-

Dar nu numai minereurile, adică mineralele din care se extrag metalele, sint căutate. Industria folosește și alte substanțe minerale. În nordul Dobrogei, la Somova, geologii Comitetului Geologic au descoperit zăcămintele importante de barită — material care intră în compoziția noraolilor de foraj — care au fost puse în exploatare. Baritina noastră s-a dovedit a fi tot atât de bună ca și cea importată.

Anul acesta, în industria petroliferă baritina din import este înlocuită aproape în întregime cu producția zăcămintelor noastre de la Somova. Experimentată în producția hirtice create pentru hărți și pentru uzul fotografic, baritina românească a dat rezultate din cele mai bune.

Mai sint și alte substanțe minerale utile care au fost descoperite de geologii noștri: caolinul din Dobrogea de sud și din masivul vulcanic al Harghitei, ceruții pentru industria ceramică, bentonitele din Dobrogea de sud, din regiunea Valeni-Breaza și alte regiuni din țară, căutate pentru rafinarea petrolului, diatomitele din Valea Buzului și din Dobrogea de sud, folosite ca material izolator, dolomitele de la Hunedoara și din Munții Apuseni, bune pentru materiale refractare, numeroase masive de calcar și marmă pentru ciment, cercetate pe tot întinsul țării.

Țiritul strident al telefonului intrerupe pentru câteva clipe expunerea captivantă a omului de știință.

— Ați auzit, de biocid de carbon era vorba... Au descoperit geologii noștri un zăcămint din care acest gaz

Complexă și multilaterală e activitatea acestor neobosiți cercetători ai tainitelor pământului. Munca lor eficientă nu odată cu prețul unor serioase eforturi, aproape întodeauna anonimă și necunoscută, este o muncă minunată, patriotică, stind la baza dezvoltării socialiste a unei bune părți a economiei naționale. După ce am părăsit biroul academicianului Codarcea, am pătruns înlesul cuvintelor: „pe unde au trecut geologii, avangarda tuturor marilor realizări, pătrund civilizația și bună starea”.

Scenă din piesa „Arborele geologic” de Lucia Demetriu în interpretarea colectivului Teatrului Național „I. L. Caragiale”.

Filme artistice în premieră

În cursul săptămânii viitoare, pe ecranele cinematografulor din Capitală vor rula în premieră noi filme artistice.

La cinematografele „Vasile Alecsandri” și „Central” e programat, începând de la 16 decembrie, filmul artistic „S-a întâmplat la Belgrad”, o producție a studiourilor jugoslave, realizată în regia lui George Skrijpilor. Folosind maniera filmelor de aventuri, noua realizare a cinematografului jugoslav evocă un moment dramatic din lupta de eliberare de sub jugul fascist a poporului iugoslav. Începând din această zi, la cinema „Elena Pavel” va rula filmul „Stengărita”, realizare a studiourilor cinematografice din Franța, după romanul cu același nume de Louise de Vilmorin. Regia filmului e semnată de Marc Allegret.

Tot în cursul săptămânii viitoare, bucareștenii vor putea viziona filmul „Taifun la Nagasaki”, coproducție franco-japoneză, realizat de regizorul Yves Ciampi. Rolurile principale ale filmului sint interpretate de artiștii Danielle Darrieux, Jean Marais, Kishi Keiko și Gert Frobe.

(Agerpres)

Cărți noi

- MIHAIL SADOVEANU — Frații Jderi
788 pag. — 23,50 lei
Ed. Tineretului
- AL. O. TEODOREANU — Berzele din Boureni (bucăți alese)
180 pag. — 3,50 lei
Ed. Tineretului
- PETRU DUMITRIU — Noi și neobarbarii
152 pag. — 3 lei
E.S.P.L.A.
- A. E. BACONSKY — Fluxul mării — poezii
152 pag. — 7,50 lei
E.S.P.L.A.
- AUREL GURGHIANU — Zilele care cîntă — versuri
140 pag. — 5,75 lei
E.S.P.L.A.
- *** — 1917 Antologie lirică.
208 pag. — 13 lei
E.S.P.L.A.

Calitatea fotbalului nostru poate fi îmbunătățită

Este, fără îndoială, un lucru binecunoscut că în anii din urmă sportul a luat o dezvoltare fără precedent în țara noastră. Considerat ca un mijloc de fortificare și în același timp de destindere a omului, sportul i s-a acordat o importanță deosebită: sume mari au fost investite în construcția de baze și terenuri sportive, în echipament și material sportiv etc. Datorită bazei materiale create, cit și pregătirii metodelice, conștiințose, în multe sporturi echipele R. P. Romine au cîștigat un bine meritat prestigiu internațional. În unele ramuri de sport țara noastră este cotată printre țările fruntașe din lume. Handbalul feminin, boxul, tirul, rugbiul, caiac-canoe ș.a. sint discipline în care sportivii romini au atins o valoare mondială.

Fotbalul în țara noastră — ca pe totdeauna în lume — se bucură de o largă popularitate. Numărul mare al celor care îl practică și al spectatoarelor face să se acorde un mare interes acestui sport.

Fotbalul românesc la ora actuală nu este însă dezvoltat pe măsura condițiilor create. Cui se datorează această rămânere în urmă? Ce a împiedicat pe jucători, pe antrenori, să facă mai mult pentru ridicarea calității jocului de fotbal?

În repetate rânduri — verbal și în scris — s-a recunoscut că intreruperea campionatului dăunează dezvoltării fotbalului. Direcția de fotbal și Comisia centrală de fotbal au admis însă că an de an campionatul să fie intrerupt, ceea ce a dus firește la o inactivitate competițională, deseori lungă, a majorității echipelor din categoria A.

insușirea corectă a abecedarului fotbalistic. Nu întâmplător cel mai deficiente compartiment al echipelor sint liniile de înaintare. Această problemă foarte importantă și totodată greu de rezolvat continuă să fie mult discutată, să dea mare bătaie de cap antrenorilor care încearcă diverse soluții pentru a o rezolva. Însă de cele mai multe ori, „soluțiile” constau în amestecarea în câteva variante aceleasi formulă.

Este un fapt categoric că ridicarea nivelului fotbalului se hotărăște și se rezolvă nu în cadrul cantonamentelor, nu în cadrul loturilor sau al meciurilor pregătitoare ci în colectivul sportiv, în echipă. Or, deși acest lucru a fost spus și subliniat de enunțate ori, el a fost, în practică, neglijat de organele respective ale fostului C.C.F.S. care au pus accentul pe asemenea cantonamente, neglijînd munca de bază — activitatea echipelor sportive, modul în care se pregăteau ele.

În repetate rânduri — verbal și în scris — s-a recunoscut că intreruperea campionatului dăunează dezvoltării fotbalului. Direcția de fotbal și Comisia centrală de fotbal au admis însă că an de an campionatul să fie intrerupt, ceea ce a dus firește la o inactivitate competițională, deseori lungă, a majorității echipelor din categoria A.

Nu o singură dată, la reluarea meciurilor de campionat, spectatoarii au asistat la partide anoste, în care au bundat greșeli tehnice și de orientare datorite tocmai lipsei de activitate competițională. Nici măcar omogenizarea echipelor reprezentative, în numele căreia s-a sistat campionatul, nu s-a putut face. Practica din ultima vreme a dovedit-o.

De sport se ocupă antrenorii, oamenii de specialitate. Este un lucru știut, dar nu respectat totdeauna, începînd de la micile colective și terminînd cu formarea echipelor naționale se întinsec nenumărate cazuri de amestec necompetent în problemele tehnice ale fotbalului. Depășindu-și atribuțiile și sectorul de activitate, unii tovarășii din conducerea întreprinderii, unității administrației etc. fac schimbări în echipe, peste capul antrenorilor, al selecționerilor. Prin acest sistem comisiile de selecție, antrenorii, devin mai puțin exigenți, se sint mai puțin răspunzători de ceea ce fac.

Concomitent cu practicarea sportului, unii sint datori să-și formeze un drum în viață, să-și însușească temeinic meseria și să-și ridice calificarea profesională, să fie exemplu de atitudine cetățenească în societate, ca și pe terenul de sport. Dar, neglijîndu-se munca de educație a sportivilor, în multe colective întinm cazuri de indisciplina pe terenul de joc sau în muncă. De vină sint nu numai conducătorii de colective, antrenorii dar și organizațiile de partid din întreprinderile și instituțiile cu echipe de fotbal; ele nu acordă importanța cuvenită educării cetățenești a sportivilor, muncii politice în rîndurile acestora.

Participarea noastră la preliminariile campionatului mondial — datele meciurilor, adversarii — a fost cunoscută încă din iunie anul trecut. Din neglijența forurilor de conducere ale fotbalului n-a fost perfectată din vreme nice o întinire de control a echipei naționale. Așa s-a făcut că atît înaintea meciului de la București cu Iugoslavia, cit și înaintea meciului cu Grecia problema „sparing-partener”-ului s-a rezolvat prin compromis, aducîndu-se în ultimă instanță echipe în compania cărora nu a putut fi verificat potențialul fotbalistilor noștri.

Defecțiuni serioase sint și în ce privește creșterea linierelor cadre de fotbalisti. Iată câteva întrebări retorice la această problemă: Cum se face că prea puțini sint juniorii promovaiți în echipele divizionare? De ce se complac în mediocritate o serie de foste „vedete” ale echipei naționale de juniori care în prezent figurează în diferite echipe din prima divizie? Să ne gîndim, spre exemplu, la promoția de juniori a anilor 1954-1955. Cîți dintre aceștia dau satisfacție în echipele în care joacă?

De multe din cele de mai sus au mai fost dezbătute în presă. Măsurile de îmbunătățire a lucrurilor au intrerupt, în unele cazuri, de indisciplina pe terenul de joc sau în muncă. De vină sint nu numai conducătorii de colective, antrenorii dar și organizațiile de partid din întreprinderile și instituțiile cu echipe de fotbal; ele nu acordă importanța cuvenită educării cetățenești a sportivilor, muncii politice în rîndurile acestora.

Coloșii de antrenori care în componența lui specialiștii recunoscuți. Din păcate, unii antrenori sint însă tentați să se ocupe prea mult de teoria fotbalului, în detrimentul preocupărilor și activității practice pentru ridicarea nivelului tehnic al fotbalistilor și fotbalului în general. În loc să se ocupe mai ales de învățarea practică a fotbalului — a paselor precise, a șutului puternic și plasat, a stopului corect etc. — printre antrenori există tendința de a complăca lucrurile, predîndu-se jucătorilor scheme tactice incilicite, greu de înțeles dar și mai greu de aplicat. Iar pe teren, în timpul jocului, aceste scheme nu-și găsesc mai niciodată aplicarea.

Mulți antrenori și jucători neglijează sistematic tocmai ceea ce este mai important — pregătirea tehnică,

Deși nava „Viteză” va trebui să mai rămînă în larg încă două luni și jumătate, marinarii au hotărît să dea o parte din alimentele lor polinezienilor.

Deși nava „Viteză” va trebui să mai rămînă în larg încă două luni și jumătate, marinarii au hotărît să dea o parte din alimentele lor polinezienilor.

Lansarea mult trimbișatului satelit american — proiectat doar la mărimea unei portocale — a eșuat. (Ziarele)

Așteptăm să ni se coacă satelitul
Desen de A. LUCACI

DOAR CITE UNII MAI VORBESIC SI TOT N-AU TERMINAT!
Desen de L. DARIAN

DULLES: — Ce divergențe? Spune cineva vreun cuvînt?
Din revista „Vie Nuove”

Minunate culori!

O doamnă tot atît de voluminoasă pe cît de vorbăreată, a reușit să se facă primită de Picasso. Doamnă se lasă pe un scaun din atelierul pictorului.

— Oh! Maestre! exclamă ea, ce minunate! Dacă aș putea duce cu mine acasă măcar un vîrf de ac din aceste culori atît de minunate!

— Puteți, doamnă, răspunde Picasso, zîmbînd. V-ați așezat pe una din paletele mele...

La concert

Într-o sălă de concert, un spectator fredonează în același timp cu cîntărețul de pe scenă.

— Creștin! șoptește vecinul lui.

— Mie îmi spui așa? întrebă omul.

— O, nu, i-am spus-o cîntărețului de pe scenă, care mă împiedică să te ascult.

Am crezut

Luigi iese dintr-o farmacie. Un prieten, Pedro, îl vede și-l întrebă:

— Cum te simți?

— De ce mă întrebzi? se miră Luigi.

— Păi, ai ieșit dintr-o farmacie. Am crezut că ești bolnav.

— Și dacă o să mă vezi leșind dintr-un cimitir, o să crezi că-s mort?

Reforma scrierii chineze

La Pekin a fost dat publicității proiectul alfabetului fonetic al limbii chineze.

Întreaga presă chineză arată că alfabetul fonetic este una din etapele importante ale reformei scrierii chineze care se înfăptuiește pe baza sistemului fonetic latin. Creșterea proiectului noului alfabet a fost precedată de o vastă muncă pregătitoare de reducere a numărului ieroglifelor folosite și de simplificarea scrierii acestora.

Ultrasunetul descoperă tumorile canceroase

Cercetătorii sovietici de la Institutul unional de cercetări pentru instrumente medicale au realizat un aparat pentru diagnosticarea tumorilor canceroase. Aparatul se bazează pe folosirea ultrasunetelor, care sint generate de un emițător special.

Aparatul funcționează după principiul defectoscopului ultrasonic. Dacă unda ultrasonică întinșește în calea sa un țesut mai dens decît cel obișnuit, ea este reflectată parțial, apoi amplificată de un receptor electronic. Indicațiile receptorului sînt proiectate pe un ecran de televiziune sub formă de pată albă. După caracterul și forma acesteia se poate afla dacă tumoră este malignă și totodată se poate stabili cu precizie locul ei.

Marea sensibilitate a aparatului permite identificarea tumorii în faza incipientă de evoluție a acesteia, atunci cînd nu poate fi depistată prin radioscopie.

UNDE E MAI BINE?

La sfîrșitul lui noiembrie, șomerul american Frank Benjamin din Los Angeles a spart vitrina unui magazin. Cînd a fost arestat, Benjamin a declarat că a săvîșit acest fapt pentru că speră că în închisoare i se va da de mîncare și adăpost.

Știați că...

- Apa acoperă 3/4 din suprafața pămîntului, toluși numai aproximativ 1% din suprafața omului este compusă din produsele provenite din mări și rîuri.
- În timpul aplatizării pulberice, căldura degajată de corpul omului se mărește cu 1/5 și chiar cu 1/4 în timpul unui spectacol reușit un auditoriu de 3.500 spectatori emite o căldură suplimentară suficientă încălzirii a 20 de case de cîte șase camere în timpul unei zile de iarnă.
- Într-o mină din apropiere de Pretoria (Uniunea Sud-Africană) s-a găsit un diamant de 350 carate.
- La Dallas (Texas, S.U.A.) soția unui mormon a născut gemeni siamezi. După parerea specialiștilor există puține șanse ca copiii să rămînă în viață.

Helicopter în loc de macara

În orașul Brno se folosește helicoptelul pentru transportarea greutăților.

Pe acoperișul unei clădiri din orașul Brno a fost instalată, cu ajutorul unui helicoptel de fabricație sovietică, o construcție de oțel cîntărînd 3,5 tone.

Această operație a fost efectuată de helicoptel în cinci zboruri în decurs de două ore, în timp ce, folosind o macara, pentru a efectua operație ar fi fost necesare cel puțin două săptămîni.

STAȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ MIRNII (ANTARCTIDA) Folosind scurta vară polară, oamenii de știință sovietici desășoară cercetările pe un front larg.

Puternic incendiu în Australia

Peste 150 clădiri arse, peste 1 milion de lire australiene pagube au fost cauzate de un incendiu uriaș care a izbucnit în mărăcinisul care înconjoară orașele Leura și Wentworth Falls, două localități din Munții Alabaștri — la 60 de mile spre vest de orașul Sidney.

Acesta este cel mai puternic incendiu care a avut loc prin partea locului.

Un gest uman

Echipajul de pe nava sovietică de cercetări științifice „Viteză”, care navighează în zona sudică a Oceanului Pacific, a observat bărci care se îndepărtau de atolul Atafu și, în ciuda condițiilor atmosferice neprielnice, se apropiau de navă.

Polinezienii, suindu-se pe bordul navei, au explicat că în curs de o jumătate de an atolul nu a fost vizitat de nici un vas și că locuitorii lui duc lipsă de alimente.

Deși nava „Viteză” va trebui să mai rămînă în larg încă două luni și jumătate, marinarii au hotărît să dea o parte din alimentele lor polinezienilor.

UN URIAȘ VAS DIN BRONZ

La Vix, pe malul Senei, s-a găsit într-un mormînt gotic un vas de bronz, cu admirabile incrustații, înalt de 1,64 m, cu un diametru de 1,27 m, și o greutate de 208 kg — cel mai impunător recipient metalic din antichitate.

La doi stăpîni

Pe timpul lui Mussolini, cetățeanul Francesco Constantin ocupă un post de funcționar la ambasada engleză din Roma. Ega stimat și prețuit de britanici și de Mussolini, Francesco, în fiecare noapte fotocoopia dosarele engleze cu menținea „strict secret”, care ajungeau frumuseț în mințile ducelui. Azi, Francesco își publică amintirile, iar Foreign-Office-ul simte că-l ia cu frig în spate.

Vizitele inaltilor demnitari ai Republicii Yemeniti

Vineri dimineață Altea Sa Regata, Emirul Sef El Islam Mohammed El Badr, prințul moștenitor al Yemenului, împreună cu Cadi Mohammed Abdullah Al Amri, ministrul de stat al Yemenului, dr. Hassan Ahmed Baghdad, consilier, fost ministru și locotenent colonel Abdallah Al-Dhabbi, atașat al Curții prințului moștenitor și însoțit de general-maior I. Dumitrescu și Caius Francisc, șeful protocolului Ministerului Afacerilor Externe, a vizitat Complexul cinematografic de la Buttea.

Sesiunea comisiei mixte romino-iugoslave pentru amenajarea Dunării în sectorul Porților de fier

Între 6 și 13 decembrie a avut loc la București cea de-a doua sesiune a Comisiei mixte romino-iugoslave pentru conducerea și coordonarea lucrărilor de amenajare a Dunării în sectorul Porților de fier.

Din partea Ministerului Forțelor Armate ale R. P. României

Ministerul Forțelor Armate anunță cu regret că la 13 decembrie 1957 a încetat din viață generalul-colonel în rezervă Gavrilescu Alexandru și exprimă condoleanțe familiei acestuia.

Congresul Sindicatului muncitorilor din construcții, materiale de construcții și industria lemnului

Vineri dimineață s-au deschis în Capitală lucrările celui de-al V-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din construcții, materiale de construcții și industria lemnului din R.P. României.

„DESCULT” în limba finlandeză

În editura „Kansankulttuuri” din Helsinki a apărut recent romanul „Descult” de Zaharia Stancu. Traducerea este semnată de cunoscutul scriitor finlandez Elvi Silvero.

DECADA CULTURII naționalităților confocuitoare

Publicare ale oamenilor de știință de diferite naționalități. Apare Buletinul comun al Universităților „Babes” și „Bolyai”, urmează să apară Buletinul de lingvistică și literatură maghiară al Filialei Cluj a Academiei, a crescut numărul titlurilor de lucrări publicate de diferite edituri. Studiile publicate cu privire la istoria economiei Ardealului, elaborate de oameni de știință maghiari din Ardeal, au avut un larg ecou printre cititorii din țară și în cercurile de specialitate din R. P. Ungaria și Austria.

TELEGRAMS

URHO KEKKONEN, președintele Republicii Finlanda, a trimis dr. PETRU GROZA, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, următoarea telegramă de răspuns la felicitările transmise cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a independenței Finlandei.

Am onoarea să prezint Excelenței Voastre asigurarea recunoștinței mele cele mai profunde pentru felicitările prezentate cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a proclamării independenței Finlandei și profit de acest prilej pentru a trimite Excelenței Voastre cele mai bune urări pentru fericirea dv. personală și pentru prosperitatea României.

La felicitările transmise de ION GHEORGHE MAURER, ministrul Afacerilor Externe al R. P. României, cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a independenței Finlandei, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, a trimis următoarea telegramă de răspuns:

Rog pe Excelența Voastră să primească mulțumirile mele cele mai vii pentru urările exprimate cu ocazia sărbătorii naționale a Finlandei și profit de acest prilej pentru a prezenta cele mai bune urări pentru sănătatea Dv. personală și pentru prosperitatea României.

INFORMAȚII

La invitația generalului Abdel Patah El Bindary, guvernatorul orașului Cairo, care ne-a vizitat în urmă cu câteva timp, vineri dimineață au părăsit Capitala plecând în Egipt: ing. Anton Vlăduț, președintele Statului popular al Cehoslovaciei, și St. Cruceru, deputat în Statul popular al Cehoslovaciei.

La tragera Lolo Central din seară zilei din 13 decembrie 1957, au fost extrase din urnă următoarele 9 numere: 11 23 28 50 74 19 14 55 5

Nota adresată de guvernul U. R. S. S. guvernurilor statelor membre ale O.N.U.

Textul notei adresate guvernului R. P. României

(Urmate din pag. 1-a)

S.E.A.T.O. și Pactul de la Bagdad. O astfel de unificare a unei serii de țări din Europa, Asia și alte continente pe platforma pregătirilor militare comune, creată peste cauză Organizației Națiunilor Unite, ar submina însăși baza existenței acestei organizații mondiale chemată să mențină pacea internațională. Intr-adevăr, în ce situație s-ar găsi O.N.U. în cazul creării unei astfel de uniuni militare? Este cît se poate de evident că activitatea O.N.U. ar fi paralizată. O mare parte din membrii ei nu ar avea posibilitatea să adopte o poziție independentă în problemele examinate, ci ar fi legați anticipat de angajamentele lor față de blocul militar unic și ar trebui să se călăuzească în primul rînd după considerentele militare ale conducătorilor acestui bloc.

Una din trăsăturile fundamentale ale actualelor măsuri militare ale N.A.T.O. o constituie tendința stăruitoare a puterilor care conduc acest bloc de a lărgi rețeaua bazelor ei militare în alte țări, neținînd seama că amplasarea acestor baze supune unei primejdii uriașe țările între hotarele cărora sînt situate.

Țările europene membre ale N.A.T.O. sînt supuse unei mari presiuni pentru a se obține asentimentul lor în vederea amplasării unor baze a căror destinație principală este de a sluji drept trambulină pentru o agresiune și, totodată, lășind să fie lovite teritoriile pe care se găesc aceste baze, să inițieze deplasarea operațiunilor militare dincolo de ocean, în regiunile centrelor vitale ale țării care a creat aceste baze.

În afară de aceasta, „localizarea” războiului trebuie considerată imposibilă și datorită schimbărilor politice care au avut loc în ultimii ani pe arena internațională. Zeci de state din diferite părți ale lumii sînt incluse în grupări militare opuse, sînt legate prin anumite obligații. Atragerea în război a unui stat aduce, datorită sistemului actual de blocuri și obligații, în mod inevitabil, ca într-o reacție în lanț, intrarea în război a altor state. Despre ce „localizare” a conflictului poate fi vorba în asemenea condiții?

Politică „războiului rece” și a cursei înarmărilor promovată de cîteva ani de țările N.A.T.O. a dus la agravarea extremă a neîncrederii în relațiile dintre state. Propaganda făcută sistematic în țările Occidentului, pentru a se sugera că războiul ar fi inevitabil și că trebuie să fie pregătit în încordarea tuturor forțelor, otrăvește conștiința oamenilor și creează o atmosferă de nervozitate și de teamă. Acțiunile autorităților militare ale țării N.A.T.O. poartă de asemenea pecetea isteriei războinice. Lucrurile au mers atît de departe încît chiar și acum, în timp de pace, avioane americane cu bombe atomice și cu hidrogen, avind baza pe teritoriul unor membrii neînarmați ai N.A.T.O., zboară și zi noapte deasupra Europei occidentale. Dar trebuie să ne gîndim la primejdia pe care o prezintă astfel de zboruri nu numai pentru țările deasupra teritoriului cărora se efectuează, ci și pentru menținerea păcii generale.

Este ușor să ne închipuim ce se poate întîmpla, de exemplu, în cazul în care un aviator care pilotează un astfel de avion cu o bombă atomică pe bord va hotărî din greșală, din rea intenție sau din cauza unei tulburări psihice, să arunce încercătoare aducătoare de moarte asupra unui obiectiv, punînd astfel în mișcare mecanismul destinat ducerii războiului. Putem să ne închipuim oare cu această situație și este admisibil un asemenea joc cu soarta păcii, cu soarta a milioane de oameni? Guvernul sovietic consideră că aceste acțiuni absurde și primejdioase trebuie să înceteze.

Este izbitor și faptul că toate măsurile N.A.T.O. de intensificare a cursei înarmărilor și a pregătirilor de război se desfășoară în atmosfera de nervozitate și teamă creată în mod artificială față de o „preținsă primădie”. Fără de un pericol care ar amenința țările occidentale din partea U.R.S.S. Chiar și cea mai mare realizare științifică a con-temporanității — lansarea primilor sateliți artificiali ai pămîntului — este înfățișată ca o „primejdie de război”. Oamenii de stat și conducătorii militari ai țării N.A.T.O. folosesc aceste afirmații drept pretext pentru a cere majorarea continuă a cheltuielilor militare, fabricarea pe scară tot mai largă a armelor de exterminare în masă.

Uniunea Sovietică este de altă părere în ceea ce privește calea pe care trebuie să meargă statele și, în primul rînd, marile puteri, pentru a asigura pacea și securitatea popoarelor.

După cum se știe, guvernul sovietic se pronunță în modul cel mai hotărît pentru însănătoșirea situației internaționale, pentru a se lua măsuri care să contribuie la instaurarea încrederii între state. El a redus simțitor forțele sale armate și a lichidat bazele sale militare de pe teritorii străine. În afară de aceasta, guvernul sovietic a prezentat o serie de propuneri concrete îndreptate spre reducerea forțelor armate și a armamentelor statelor, spre interzicerea armei atomice și cu hidrogen.

Uniunea Sovietică se pronunță pentru înclocuirea principalelor două grupări militare din Europa — N.A.T.O. și Tratatul de la Varșovia — printr-un sistem de securitate colectivă a statelor europene cu participarea S.U.A., și pentru încheierea imediată a unui acord de neagresiune între țările care fac parte din grupările militare de mai sus. Guvernul sovietic a propus de asemenea guvernului puterii conducătoare a blocului Atlanticului de Nord — S.U.A. — să încheie un tratat bipartit de prietenie și colaborare. Această propunere rămîne în vigoare. Guvernul sovietic s-a pronunțat în repetate rînduri și se pronunță pentru dezvoltarea liberă, neimpedictă, a comerțului și a celorlalte forme de legături economice internaționale, considerînd că aceasta constituie cea mai tracică bază pentru dezvoltarea unor relații bune între toate statele, pentru instaurarea încrederii necesare între puteri.

La cea de-a XII-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. guvernul sovietic a propus ca Adunarea Generală să adreseze tuturor țărilor lumii chemarea de a-și baza relațiile pe principiile respectării reciproce a integrității teritoriale și suveranității, neagresiunii, neamestecului reciproc în treburile interne, ale egalității și avantajului reciproc, adică pe principiile coexistenței pașnice și colaborării, care își găsesc în prezent aplicarea practică în relațiile dintre multe state ale Europei, Asiei și Africii.

În calea tuturor eforturilor Uniunii Sovietice și ale multor altor state care sînt în mod sincer interesate în menținerea păcii și colaborării internaționale a stat și continuă să stea politica „de pe poziții de forță”, politica în „pragul războiului”, politica dictatului, a amestecului în treburile altor țări și a cursei înarmărilor pe care încearcă să o ducă țările care fac parte din alianța militară a pactului Atlanticului de Nord. Acestor țări le revine deplina răspundere pentru eșecul tratativelor cu privire la dezarmare duse în decurs de mulți ani la O.N.U.

Mesajul lui N. A. BULGANIN către H. MACMILLAN

MOSCOWA 13 (Agerpres). — N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat lui Harold Macmillan, primul ministru al Marii Britanii, un mesaj asemănător cu acela adresat lui Dwight Eisenhower, Konrad Adenauer și Félix Gaillard.

Bevan se pronunță pentru o zonă neutră în Europa

BONN 13 (Agerpres) După cum anunță serviciul de presă al P.S.D.G., la 11 decembrie fruntașul laburist Bevan, care se află în R.F. Germană, a participat la discuțiile cu numeroșii deputați ai Bundestagului din partea P.S.D.G. asupra problemelor actuale de politică externă.

„Nu trebuie să sprijinim greșelile S. U. A.”

BRUXELLES 13 (Agerpres) — În senatul Belgiei socialistului Rolin s-a pronunțat împotriva politici americane „Aceasta politică, a spus el, constituie un mare risc pentru țările Europei”, deoarece le expune pericolului unei contracoluzivități. „Noi nu trebuie să sprijinim greșelile americanilor. Solidaritatea noastră cu americanii, mai bine zis susținerea noastră față de americani, nu trebuie să ajungă pînă acolo încît să permitem stocarea de arme atomice pe teritoriul Belgiei”.

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTĂRE

UN FACTOR POZITIV PENTRU DESTINDEREA SITUAȚIEI INTERNAȚIONALE

Aprecierile presei occidentale asupra mesajelor lui N. A. BULGANIN

DECLARAȚIA REPREZENTANTULUI DEPARTAMENTULUI DE STAT

WASHINGTON 13 (Agerpres). — TASS transmite: **Reprezentantul Departamentului de Stat al S.U.A., White, a declarat reprezentanților presei că S.U.A. se vor consulta „în modul cel mai serios” cu „aliții” lor cu privire la scrisoarea trimisă de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintelui Eisenhower.**

White a refuzat însă să răspundă la întrebarea dacă aceste „consultări” vor avea loc la conferința de la Paris a N.A.T.O. sau separat. El a declarat de asemenea că scrisoarea este studiată în prezent „foarte minuțios”.

POSSIBILITATEA TRATATIVELOR EXISTĂ

PARIS 13 (Agerpres). — Informându-l asupra mesajelor adresate de N. A. Bulganin șefilor guvernelor puterilor occidentale, ziarul „Le Monde” scrie că în prezent la Paris, Londra, Washington și Bonn sînt studiate cu atenție mesajele lui N. A. Bulganin. Ziarul arată că mesajul adresat șefului guvernului francez, Gaillard, conține „formule care pot să frapeze opinia publică franceză prin caracterul lor prietenos”.

Deși după părerea ziarului „Le Monde” învinuirile aduse Occidentului... nu sînt deloc noi, totuși ziarul arată că propunerea lui N. A. Bulganin cu privire la crearea în Europa centrală a unei zone care să fie exclusivă din sfera înarmărilor atomice „merită o studiere serioasă”. „Le Monde” ajunge la concluzia că intradevăr există posibilitatea tratativelor între Est și Vest și arată că „diplomația sovietică are întotdeauna un caracter dinamic”.

„Cu totul alta este situația în lagărul occidental” — scrie în continuare ziarul. Ultimii apărători ai poziției „de pe poziții de forță”, care credeau că superioritatea militară a Occidentului va constrînge într-o bună zi Uniunea Sovietică să ducă tratative și să accepte propuneri care îi inspiră

ingrijorarea cum este unificarea Germaniei în cadrul alianței Atlantice, trebuie să recunoască astăzi greșala lor. Altfel... nu numai că nu este în stare să asigure rezolvarea problemelor litigioase dintre cele două blocuri, dar nici să preîntîmpine subminarea lentă a pozițiilor Occidentului în afara cadrului N.A.T.O. Opinia publică, a cărei atenție mai ales în Franța este afișată în prezent spre problemele de strictă actualitate, va înțelege în cele din urmă aceasta”.

ECOU PŪTERNIC ÎN CERCURILE POLITICE VEST-GERMANE

BONN 13 (Agerpres). — Mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cancelarului R. F. Germane, K. Adenauer, a avut în general un răspuns pozitiv în cercurile politice din capitala vesgermană. După cum a numit agenția D.P.A., Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane, luînd cuvîntul la 11 decembrie la ședința fracțiunii parlamentare a U.C.D.-U.C.S. a declarat că mesajul șefului guvernului sovietic este „corect ca formă și ponderat ca conținut”. El a declarat de asemenea că este necesar să se facă totul pentru a contribui la destinderea încordării internaționale, pentru a căuta și a studia în mod minuțios toate posibilitățile în acest sens.

În legătură cu mesajul lui N. A. Bulganin, Brentano a arătat că la tratativele care se duc în momentul de față între Uniunea Sovietică și Germania occidentală, judecînd după felul în care se desfășoară, au fost obținute anumite succese.

Mesajul șefului guvernului sovietic s-a bucurat de o apreciere pozitivă în cercurile Partidului Social Democrat din Germania. Într-o declarație făcută reprezentanților presei, președintele partidului social-democrat din Germania, Ollenhauer a subliniat că mesajul adresat de N. A. Bulganin cancelarului Adenauer trebuie examinat de guvernul federal cu cea mai mare atenție. „Conducătorii țării atlantice”, a declarat Ollenhauer, au datorat să studieze cu seriozitate mesajele lui N. A. Bulganin. Ei trebuie

să vadă în ce măsură propunerile lui Bulganin ar putea face obiectul unor negocieri politice”.

Liderul social-democrat s-a pronunțat apoi cu hotărîre împotriva înarmării atomice a țării pactului atlantic.

Potrivi relatărilor agenției D.P.A., Mendel, președintele fracțiunii Partidului Liber Democrat din Bundeslag, arată că în mesajul șefului guvernului sovietic merita o deosebită atenție aprecierea realistă a urmărilor cauzate de războiul atomic pentru cele două Germanii cu o populație densă, precum și atitudinea pozitivă față de ideea creării unei zone de înarmări limitate în Europa centrală.

Numeroase ziare din Germania occidentală caracterizează mesajul lui N. A. Bulganin ca un factor pozitiv pentru destinderea încordării internaționale și îmbunătățirea relațiilor între R.F.G. și Uniunea Sovietică.

Înfluențat ziar „Die Welt” subliniază că mesajul conține premise acceptabile pentru noi tratative și relevă că „situația devinînd prea serioasă acestei scrisori trebuie să se acorde toată seriozitatea”.

Amsterdamul nutrește visuri zadarnice!

Președintele Sukarno pulberă zvonurile rău voitoare ale propagandei reacționare din Occident

DJAKARTA 13 (Agerpres). — Poporul indonezian continuă lupta pentru unificarea cu Irianul de vest și pentru lichidarea rămășițelor colonialiste. Străduindu-se să îngreuneze această luptă, cercurile coloniale nu se dau în lături de la nici un fel de presiuni în activitatea lor subversivă împotriva Indoneziei. Una din manifestările acestei activități este răspîndirea a tot fel de zvonuri rău intenționate, care au drept scop să submineze unitatea forțelor naționale ale țării.

În seara zilei de 12 decembrie o serie de agenții telegrafice au difuzat în mod deosebit de insistențios asemenea afirmări.

La 13 decembrie președintele Sukarno a invitat corespondenții străini în clădirea Consiliului Național și le-a făcut următoarea declarație: „La Amsterdam se răspîndesc zvonuri că așa fi fost înlăturat. Eu sînt însă aici și prezidez în prezent

cea de-a 8-a sesiune a Consiliului Național. Consider că Amsterdamul nutrește visuri zadarnice. Nasution (șeful statului major al armatei — N. R.), și Djunda (primul ministru — N. R.) urmează aceeași linie cu mine”.

Prin această declarație președintele Sukarno a dezmințit complet minciunile propagandei calomnioase în legătură cu situația internă din Indonezia și, mai ales, zvonurile Amsterdamului că președintele Sukarno ar fi fost arestat și că conducerea țării ar fi fost preluată de un „triumvirat”, alcătuit din Djunda, fostul vicepreședinte Hatta și Nasution.

„Astăzi”, ziar „stiri” ale propagandei occidentale au fost dezmințite de asemenea de Hardy, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, de Suwandiro, ministrul Afacerilor Externe, și de reprezentantul șefului statului major al armatei.

Țările iubitoare de pace sprijină eforturile economice ale Indoneziei

DJAKARTA 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: Secretarul general al Ministerului de Externe al Indoneziei, Suwito, a

declarat unui corespondent al agenției Antara, că guvernul său, după ce a consultat țările afro-asiatice, poate afirma că aceste state doresc să sprijine Indonezia în lupta pe care o desfășoară în prezent. Unele din aceste țări au anunțat că sînt gata să sprijine Indonezia pentru a birui o serie de dificultăți, în special în domeniul transporturilor maritime. De asemenea numeroase țări europene, printre care Republica Democrată Germană, Polonia, Iugoslavia și Grecia au oferit Indoneziei sprijinul lor pentru ca aceasta să poată continua în mod normal activitatea economică. Suwito a spus că guvernul Indoneziei examinează în prezent felul în care să poată folosi aceste ajutoare potrivit necesităților Indoneziei. Reprezentantul comercial al R. D. Germane la Djakarta a declarat că guvernul său dorește să trimită în Indonezia piloți de vase și ajutor sub alte forme, pentru a da astfel guvernului indonezian posibilitatea să biruiască dificultățile inerente măsurilor economice adoptate recent.

INTĂRIREA COLABORĂRII DINTRE MUNCITORII ȘI MILITARI INDONEZIEZI

DJAKARTA 13 (Agerpres). — China Nouă. La 12 decembrie a luat ființă la Djakarta o organizație care are drept scop întărirea colaborării dintre muncitorii și militarii indonezieni. Ședința de constituire a organizației a fost prezidată de Nasution, șeful statului major al armatei indoneziane.

RAZBOIUL RECE: — Simt că încep să mă sufoc (Desen de CIK DAMADIAN)

Cînd „capra sare casa...”

— De la revizionism la renegarea fățișă a marxismului —

Recent, a avut loc la Salzburg congresul partidului socialist austriac. Nu este de loc întâmplător faptul că, în aceste împrejurări cînd mișcarea pentru pace a luat proporții atât de uriașe reprezentînd aspirațiile covârșitoare majorității a popoarelor, Congresul partidului socialist austriac a adoptat o rezoluție în care se pronunță pentru interzicerea experiențelor cu arma atomică. E pozitiv și faptul că la congres a fost reafirmată linia de neutralitate a politicii externe a Austriei.

Din păcate însă, la acest congres s-au prezentat un șir de lucruri care au provocat nedumeriri și deziluzii în rîndurile nu numai ale muncitorilor din Austria, dar chiar și ale masei socialiste, „de rînd”, membri simpli ai partidului.

Acest lucru s-a făcut remarcabil încă de la unele laturi și aspecte exterioare. Astfel, presa burgheză a lăudat faptul că acest congres s-a deschis — contrar obiceiului — fără tradiționalul imn muncitoresc, că steagurile roșii care însoțesc de mai bine de o sută de ani mersul mișcării muncitorești au fost înlăturate prin steaguri ale O.N.U. și prin alte steaguri, că în sala congresului n-au mai fost afișate lozincile combative de luptă ale muncitorilor. Dar, și mai regretabilă este orientarea cuprinsă în unele rapoarte și documente, în primul rînd în proiectul de program. Acest proiect a fost redactat de Benedikt Kautsky. Numele de Kautsky este desigur binecunoscut cititorilor noștri: e vorba însă de fiul lui Karl Kautsky, decedatul lider al oportunistului internațional, demascat încă de Lenin ca un renegat al marxismului.

Proiectul întocmit de Kautsky-junior dorește pară să confirme zicada sursă „capra sare masa”. Dacă bătrînul Kautsky se „mulțumise” cu revizionismul și denaturarea marxismului, fiul sare mai departe și ajunge la părăsirea lui completă.

Partidul „încearcă să sară peste umbra sa marxistă”, scria elogiios în legătură cu programul prezentat de Kautsky, ziarul burghez „Die Welt” — dar proiectul de program al lui Kautsky „se îndepărtează — după cum scrie ziarul — de marxism și terminologia marxistă. El consideră că Marx și Engels nu sînt decît personalități istorice ale căror teorii sînt depășite, ba chiar „gresite” căci și programul lui Kautsky afirmă aceasta textual: „societatea modernă a evoluat cu totul alt-

fel (?) decît a prezis Marx în Manifestul Comunist”.

Acestea le susține Kautsky acum cînd întreaga evoluție istorică a confirmat pe deplin genialele previziuni ale lui Marx și Engels, cînd mișcarea comunistă a devenit exact așa cum prevăzuseră Marx și Engels în „Manifestul” lor — o mișcare uriașă, cînd aproape un miliard de oameni, o treime a populației pămîntului, pășeste pe calea arătată de Marx și Engels! În același timp, așa cum a prevăzută Marx, numeroase țări coloniale au izbutit, prin lupte îndelungate, să devină independente sau să se desprindă de dominația și în plină destrămare. Oare nu s-a împlinit și nu se împlineste în fața ochilor noștri această previziune marxistă?

Dar nu realitățile evidente și unanim cunoscute în întreaga lume, ci dogmele oportuniste și antimarxiste inspiră pe „teoreticienii” care consideră că Marx ar fi „depășit”. La fel, un alt renegat, transjugoslav Serban Voinea, repetă zilele trecute — așa cum a transmis un post de radio imperialist — vechea dogmă oportunistă a șefilor Internaționalei a II-a — că socialismul nu poate fi înlăturat decît în țări capitaliste cu un nivel înalt de dezvoltare. Și de aci trage concluzia — consolatoare poate pentru unii amatori de iluzii — că țările socialiste din Europa și Asia pur și simplu... nu există! Ce să-i faci, dacă istoria, nefîndîm seama de asemenea „teoreticeni”, a făcut ca toamă un șir de țări mai puțin dezvoltate, cu rămășițe semi-feudale în economie să pășească mai înainte pe calea socialismului...

Dar să revenim la „programul socialist” al lui B. Kautsky. Cu cine se războiește și pe cine împunge cu cornițele ideilor ideologice?

Obiectivul de luptă e marxism-leninismul. Proiectul de program propune renunțarea la tezele fundamentale ale marxismului, confirmînd astfel o situație de fapt care există de un timp îndelungat, alt în partidul socialist din Austria, cit și în alte partide social-democrate în căror lideri de dreptă nu sînt prețind că ar avea ceva comun cu marxismul. Kautsky-junior este însă cel

mai „avansat” dintre toți. El nu recunoaște lupta de clasă și declară război dictaturii proletariului, socotînd că atît lupta de clasă, cît și continuarea ei firească — dictatura proletariului — sînt „inutile”, „depășite” și „dăunătoare”. În schimb, proiectul de program predică un fel de „înfrățire” a exploatorilor și exploataților, sub formulele vagi și demagogice ale „colaborării individuale cu comunitatea”. O „înfrățire” atît de dușoasă, înțel ziarul burghez „Die Presse” din Viena o numește „adevărată simbioză între proletariat și burghezie”. În felul acesta se încearcă să se învelescă într-un ambalaj mai atrăgător vechea marfă reformistă denumită „greu vandabilă”. E vorba desigur proslăvirea străvechii împărțiri a rolurilor în societatea capitalistă: unii cu exploatarea, alții cu profiturile. Să ne mai mirăm că dl. Kautsky nici nu mai suflă vîntul cînd, măcar de formă, despre lichidarea exploatații omului de către om ca obiectiv egalitar — formulînd în schimb, figurat, aristocratic și nebuloz, „înlăturarea oricărei dependențe”?

Dar dacă, prin grația d-lui Kautsky, a „dispărut” lupta de clasă, iar proletariatul trebuie să se împacă frățeste cu burghezia, mai este oare nevoie de partidul muncitoresc? Dl. Kautsky ne răspunde fără echivoc: „în statul modern... în care trăim astăzi noțiunile marxiste nu-si au locul”. „În consecință” — subliniază ziarul „Berliner Tagblatt” — partidul muncitoresc bazat pe lupta de clasă trebuie să se transforme într-un partid popular fără delimitări de clasă. Pe considerente asemănătoare Kautsky-junior se pronunță și împotriva „naționalizării”, denumindu-le „indignat”, „incursiuni în domeniul privilegiilor capitaliste”.

Dar dl. Kautsky este sensibil și atent nu numai la asemenea privilegiu, ci și la ideologie. Dacă-i vorba de „simbioză” și de „întegrare individuală în comunitate” ce rost mai pot avea asemenea noțiuni marxiste — deci noțiuni „depășite” și „inutile” — ca lupta ideologică, combaterea ideologiei burgheze, etc.? De aceea, unul din prietenii de „idei” ai d-lui Kautsky, Otto Probst, a mormăit la

Rodnică colaborare tehnico-științifică romino-sovietică

MOSCOVA 13. — Corespondentul Agerpres transmite: Colaborarea tehnico-științifică romino-sovietică reprezintă o formă importantă a sprijinului pe care Uniunea Sovietică îl acordă țării noastre în construirea socialismului prin promovarea progresei tehnice în toate ramurile economiei noastre naționale.

Într-o convorbire cu corespondentul Agenției romine de presă „Agerpres” la Moscova, Victor Ustinovici Nemudrov, secretar tehnic al comisiei din partea sovietică, referindu-se la programul de lucru al celei de-a 9-a sesiuni a comisiei, care a început la 12 decembrie la Moscova, a arătat că este în discuția un vast program de activitate pe anul viitor, de colaborare tehnico-științifică între Uniunea Sovietică și R. P. Romîni. El prevede că și în trecut, transmiterea de către U.R.S.S. a documentației tehnice privind utilajele necesare industriei metalurgice, petrolifere, carbonifere etc. Printre acestea se află documentația tehnică a cupatoarelor cu bandă rulantă pentru călirea otelului de arcuri, desene tehnice și instrucțiuni de exploatare a mașinilor de șlefuit dinți și angrenaj pentru strunguri de tip Dk-62, materiale privind folosirea atomilor marcați în cercetări biologice și silvice, tulpini și mostre de antibiotice în vederea organizării fabricării lor în R. P. Romîni etc.

Actuala sesiune va lua hotărîri cu privire la sosirea în U.R.S.S. în primul semestru al anului viitor a unui număr de peste 100 de specialiști romîni în vederea studierii realizărilor sovietice în domeniul energiei, fabricării de automobile, al construcției de mașini, industriei lemnului, al sănătății publice etc., precum și plecarea în R. P. Romîni a specialiștilor sovietici în vederea ajutorului tehnic ce urmează să fie dat întreprinderilor romînești cu privire la folosirea izotopilor radioactivi în industria petroliferă, la ajutorul tehnic în industria metalurgică con-

structoare de mașini, industria textilă etc. În cadrul sesiunii a 9-a, comisia va lua în discuție cererea țării sovietice în legătură cu obținerea din R. P. Romîni a documentației tehnice și a proiectului unei fabrici de muclea de stuf, a documentației privind fabricarea plăcilor de construcție din talas, a unor utilaje pentru industria petroliferă și chimică, precum și a unor fabricate ale industriei ușoare și alimentare.

În urma schimburilor de documentație tehnică în U.R.S.S. au fost confecționate, după proiectele romînești, mașini pentru fabricarea din beton armat prin centrifugare, a stîlpilor pentru linii electrice de înaltă tensiune. De asemenea, pe baza documentației romînești se construiesc prototipuri de preventori cu diametru de 6 toți, necesari forării de sonde petrolifere cu diametru mic, sau de sonde de prospectare biologice.

Pe de altă parte, în cursul anului curent, o serie de specialiști sovietici au fost în R. P. Romîni pentru a studia realizările inginerilor romîni, injectoarele industriei chimice, electronice și alele, precum și experiența activității institutelor științifice romînești. La rîndul său, partea sovietică a transmis R. P. Romîni o bogată documentație tehnică privind utilajul petrolifer, proiecte și documentație tehnică pentru construcții capitale în industria petroliferă și în alte ramuri industriale, în total 64 de teme. De asemenea, în cursul anului 1957, în U.R.S.S. au fost invitați 79 de specialiști romîni din cele mai diferite ramuri ale economiei, în vederea studierii realizărilor sovietice în domeniile respective. Începînd din 1956 s-a aplicat o nouă formă de colaborare și anume stabilirea de legături directe între institutele de cercetări științifice din R. P. Romîni și U.R.S.S.; actualmente peste 60 de asemenea institute romînești și sovietice desfășoară o rodnică colaborare.

Opereta „Lăsați-mă să cînt” prezentată la Moscova

MOSCOVA 13. Corespondentul Agerpres transmite:

La 10 și 12 decembrie, Teatrul Muzical de Comedie din Odesa, care participă la Festivalul Unional al teatrelor, ansamblurilor și corurilor, a prezentat la Moscova opereta „Lăsați-mă să cînt” a compozitorului romîn Gherase Dendrinu, laureat al Premiului de Stat.

La spectacolul din 12 decembrie, uvertura operetei a fost dirijată de compozitor, care a fost aplaudat cu căldură de public.

La spectacolul din 12 decembrie, au asistat ca invitați ai colectivului Teatrului Muzical de Comedie din Odesa: N. Constantinescu și N. Lebas. Erau de față M. T. Vlad, înrîncinat cu afaceri ad-interim al R. P. Romine la Moscova, și alți membri ai ambasadei.

Au asistat de asemenea compozitorul D. D. Kabalevski, regizorul Iurii Zavadski, reprezentanți ai Ministerului Culturii al U.R.S.S., ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și Asociației Unionale pentru relațiile culturale cu străinătă-

tea, precum și numeroși oameni de artă. Luînd cuvîntul în pauza primului act, regizorul Nicușor Constantinescu și-a exprimat bucuria de a vedea opereta rominească prezentată la Moscova în preajma sărbătorii celei de-a zecea aniversări a R. P. Romine.

Expoziție de pictură rominească la Phenian

PHENIAN 13 (Agerpres). — Corespondența specială.

La 10 decembrie s-a deschis la Phenian expoziția de pictură și grafică contemporană rominească trimisă de I.R.R.C.S. în cadrul planului de muncă pentru aplicarea acordului cultural între R.P. Romîni și R.P.D. Coreeană.

Expoziția cuprinde peste 100 de lucrări de pictură și grafică ale artiștilor plastici contemporani din țara noastră, între care I. Iser, C. Baba, Th. Pallad, L. Ligia Macovei, O. Anghelujă etc.

largo ale celor odinoară asupriți și exploații, înseamnă construirea socialismului în fațe și nu în vorbe, înseamnă apărarea efectivă și dezvoltarea cuceririlor socialiste ale maselor.

După cit se știe, singura lozincă afișată la congres a fost: „socialism înseamnă umanism”. Dar ce fel de umanism este acela care cîntă osanale sistemului imperialist bazat pe exploatarea celor ce muncesc de către o mînă de trustrari hrăpărețe, pe cursa înarmărilor și pe organizarea de războaie agresive de felul celor pe care le recomandă Kautsky și care ar duce la o catastrofală conflagrație mondială? Nu mai vorbim de faptul că un asemenea carnagiu sîngeros nu ar aduce nici un fel de succese celor ce consideră marxismul „depășit”, ci ar avea ca rezultat pietrea definitivă a capitalismului.

Ma Benedikt Kautsky depășește cu mult tot ce-a îndrăznit să predice vreedată vechil renegat Karl Kautsky — aceasta ne miră mai puțin. Este dar în logica lucrurilor — iar evenimentele din Ungaria au confirmat pe deplin — ca revizionismul să facă bloc comun, în cele din urmă, cu forțele reacțiunii imperialiste. Ceea ce miră este altceva: cum de își poate inchipui B. Kautsky că o asemenea linie agresivă poate fi compatibilă nu numai cu idealurile socialiste, dar măcar cu simpla dorință de pace a muncitorilor, a celor mai largi mase ale poporului? Este de presupus că vocea lui B. Kautsky care se asociază fățiș corului așăfătorilor la război, va rămîne izolată în rîndurile masei socialiste din Austria.

Astăzi există posibilități din cele mai largi de colaborare între comunistii și socialistii, în interesul apărării păcii și intereselor fundamentale ale clasei muncitoare. Devine din ce în ce mai limpede, mai accesibil și mai convingător faptul că deosebirile de vederi și de concepții ideologice nu trebuie să împiedice realizarea de acțiuni comune în numele acestor interese.

Și Kautsky-tăful, a încercat să se opună mersului istoriei, și el a încercat să înmorminteze marxismul revoluționar. Însă, istoria și marxismul l-au înmormîntat pe el, nemai-păstrînd decît amintirea numelui unui renegat.

Kautsky-fiul, pare-se, este îngrijorat să nu i se răpească această moștenire.

V. ILIESCU

Să ducem tratative cu U.R.S.S. pe toate căile

— a declarat ministrul de Externe al Canadei

OTTAWA 13 (Agerpres). — Ministrul Afacerilor Externe al Canadei S. Smith a făcut în fața comisiei pentru afaceri externe a Camerei Comunelor o declarație cu privire la relațiile canadiano-sovietice.

„Să ducem, a spus Smith, tratative cu Uniunea Sovietică pe toate căile, la orice nivel, pentru a putea să aducem o contribuție pozitivă la realizarea țelului nostru final”.

Smith a spus în continuare: „Un venerabil membru al Camerei Comunelor, luînd cuvîntul la discuții săptămîna trecută, a amintit propunerea domnului Hrușciov cu privire la o nouă conferință la înalt nivel cu reprezentanții statelor capitaliste... Vă încredințez că guvernul canadian nu consideră că noi trebuie să respingem întotdeauna propunerile Rusiei cu privire la tratative și consultări”.

Smith a cerut ca, în așteptarea unei asemenea conferințe, să se continue sprijinirea N.A.T.O. lărgindu-se în același timp schimbul cultural și contactele cu Uniunea Sovietică.

Doresc să adaug că recentele descoperiri științifice au creat o situație cu totul nouă. Nimeni nu se poate aștepta

Cum trăiește populația muncitoare americană

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS La 12 decembrie s-a încheiat la Atlantic-City Congresul Uniunii sindicale americane AFL-CIO. În ciuda opanerit conducerii AFL-CIO, congresul a adoptat o serie de rezoluții îndreptate spre asigurarea intereselor vitale ale clasei muncitoare americane.

În rezoluția cu privire la problema locuințelor se subliniază reducerea considerabilă a volumului construcțiilor de locuințe din S.U.A. Milioane de familii americane, se spune în rezoluție, trăiesc în cocoabe suprapopulate, la orașe. Această tablou se observă și în numeroase regiuni rurale. Participanții la Congres au cerut ca guvernul să ia măsuri pentru îndreptarea situației existente.

În rezoluția în problema ocrotirii sănătății se subliniază că în ultimii ani în S.U.A. a crescut considerabil costul deservirilor medicale. În țară se resimte lipsa personalului medical și a instituțiilor medicale.

Într-o rezoluție se exprimă îngrijorarea față de situația alarmantă din economia americană. Începînd de la mijlocul acestui an, se spune în rezoluție, se observă o scădere neînțesată a activității de afaceri. În întreaga țară, crește valul de concedieri. În majoritatea ramurilor industriale capacitatea de producție a întreprinderilor este folosită în proporție de 75-85 la sută.

Se reduce volumul comerțului cu amănuntul. Crește armata șomerilor. În octombrie numărul lor a fost de 25 milioane — cu 400.000 mai mult decît în anul trecut. În noiembrie numărul șomerilor a atins 3.200.000.

Congresul a cerut guvernului și Congresului să ia măsurile corespunzătoare pentru îmbunătățirea situației economice din țară.

În unele rezoluții adoptate de Congres se exprimă hotărîrea de a lupta pentru abolirea legislației antimuncionerești.

Într-o altă rezoluție întocmită de comisia de rezoluții dirijată de vîrurile reacționare din AFL-CIO, se sprijină politica cursei înarmării promovată de cercurile guvernante din S.U.A.

Președintele al AFL-CIO a fost reales George Meany.